

cooperant

revista de cooperació per al desenvolupament - revista de cooperación para el desarrollo

núm. 09
Desembre 2006
Periodicitat: Quadrimestral
Edita: Direcció General de Cooperació

3 *editorial*

Ayuda en Acción / Ecuador

a peu de foto | a pie de foto 4
IMATGES I MOVIMENT - *IMÁGENES Y MOVIMIENTO*
REESCRIGUEM EL FUTUR - *REESCRIBAMOS EL FUTURO*

entrevista 6
CONSUELO CRESPO
PRESIDENTA UNICEF - COMITÉ ESPAÑOL

UNICEF - Comité Español

12 *dossier*
LA INFÀNCIA I ELS OBJECTIUS DEL MIL·LENNI
LA INFANCIA Y LOS OBJETIVOS DEL MILENIO

fitxes tècniques | fichas técnicas 20
APOTECARIS SOLIDARIS / UNICEF - Comitè Balears
ASSOCIACIÓ DELS IMMIGRANTS MARROQUINS A LES ILLES BALEARS "AL MAGHREB"
UNICEF - Comitè Balears
VOLUNTARIS DE MALLORCA

testimonis | testimonios 24
APUNTS SOBRE EL CODESENVOLUPAMENT
APUNTES SOBRE EL CODESARROLLO

27 *diari de viatge | diario de viaje*
PROJECTES A LA REPÚBLICA DOMINICANA I AL PERÚ
PROYECTOS EN REPÚBLICA DOMINICANA Y PERÚ

arreu del món | alrededor del mundo 28
TÍBET

Comunidad Humana / Tíbet

31 *tauler d'anuncis | tablón de anuncios*

Max Havelaar / © Claudia Brück / Ghana

vocabulari solidari | vocabulario solidario 33

34 *fogons del món | fogones del mundo*
EL CACAO
EL CACAO

amb referències | con referencias 35

Edita

Govern de les Illes Balears
Conselleria d'Immigració i Cooperació
Direcció General de Cooperació
C/ Sant Joan de la Salle, 7 - 07003 Palma
Tel.: 971 17 74 34
<http://portalcooperacio.caib.es>

Redacció i coordinació

Redacción y coordinación
Elena Ortega
elenaortega@lacomba.com

Traducció al català

Àngels Àlvarez Garí

Col·laboren | Colaboran

Fabiola Alonso, Mostafa Boul'harrak, Josep Giral, Teresa Gómez, Olatz González, Andra Gulei, Anna Moilanen, Cristina Pérez, Emilie Roudier, Beni Salvà, Juan Alberto Segura

Portada

UNICEF / Alejandro Balaguer / Bolivia

Disseny i maquetació
Diseño y maquetación

LACOMBA Produccions
www.lacomba.com

Impressió | Impresión

Bahía Indústria Gràfica

Tirada

2.200 exemplars | *ejemplares*

Periodicitat | Periodicidad

Quadrimestral | *Cuatrimestral*

Dipòsit legal | Depósito legal

PM-590-2004

INVERTIR EN LA INFÀNCIA

Amb el títol *Invertir en la Infancia: Su papel en el desarrollo*, l'economista i Nobel Amartya Sen pronuncià una conferència el 1999, en què feia veure la importància crítica d'invertir en la infantesa per millorar la llibertat i impulsar el desenvolupament humà.

La tesi de Sen, sobre com les inversions i intervencions en matèria d'alimentació, salut i educació de la infància són una part crucial del desenvolupament, té avui més vigència que mai.

Així, el primer dels deu principis imperatius del Moviment Mundial en favor de la Infància proclama: "Lluitar contra la pobresa: invertir en la infància". Perquè la falta de recursos en la infància porta, gairebé inevitablement, a la pobresa en l'edat adulta.

D'aquí ve que la inversió social durant els primers anys de vida sigui una prioritat per mitigar la pobresa intergeneracional, aquesta pobresa arrelada que es transmet a través de les generacions, que arruïna la vida de la persona des del seu naixement, per la desnutrició i la mala salut, que frena el desenvolupament físic i mental i limita les oportunitats per avançar en la vida, i que condueix, la major part de les vegades, a situacions d'explotació i de marginació, i impedeix als nins l'acompliment dels seus drets.

Si promovem l'educació, l'atenció sanitària, la nutrició i la protecció en la primera infantesa, tindrem, a més, un valor afegit: el seu efecte multiplicador per a les generacions futures. Efecte que assoleix la màxima transcendència en el cas de les nines, ja que els beneficis es deixaran sentir no sols en els seus fills i filles, sinó a tota la comunitat.

Les bases per transformar la situació de la infància en un termini de 10 anys estan fixades: són els Objectius del Mil·lenni i les 21 metes convingudes a la darrera Cimera Mundial de la Infància. A més, està en vigor la Convenció sobre els Drets del Nin, un tractat universal per a la protecció dels drets de la infància. Es tracta, doncs, de complir l'acord, que l'Ajuda Oficial al Desenvolupament dels països industrialitzats se situï en el 0,7% compromès, que les nacions en desenvolupament respectin la seva part del tracte, que hi hagi igualtat de condicions en el mercat mundial de l'agricultura...

Rompre el cicle de la pobresa, en què estan sumides mil milions de persones, no podrà complir-se sense una mobilització massiva de la societat civil, que reclami als seus governs que compleixin amb el que s'ha pactat.

© GESI / Toni Amengual / Tanzania

INVERTIR EN LA INFANCIA

Con el título *Invertir en la Infancia: Su papel en el desarrollo*, el economista y Nobel Amartya Sen pronunció una conferencia en 1999, donde señalaba la importancia crítica de invertir en la niñez para mejorar la libertad e impulsar el desarrollo humano.

La tesis de Sen, sobre cómo las inversiones e intervenciones en materia de alimentación, salud y educación de la infancia, son una parte crucial del desarrollo, tiene hoy más vigencia que nunca.

Así, el primero de los diez principios imperativos del Movimiento Mundial en favor de la Infancia proclama: "Luchar contra la pobreza: invertir en la infancia". Porque la falta de recursos en la infancia conduce, casi inevitablemente, a la pobreza en la edad adulta.

De ahí, que la inversión social en los primeros años de vida sea una prioridad para mitigar la pobreza intergeneracional, esa pobreza arraigada que se transmite a través de las generaciones, que arruina la vida de la persona desde su nacimiento, por la desnutrición y la mala salud, que frena el desarrollo físico y mental limitando las oportunidades para avanzar en la vida, y que conduce, las más de las veces, a situaciones de explotación y de marginación, e impide el cumplimiento de sus derechos como niño o niña.

Si promovemos la educación, la atención sanitaria, la nutrición y la protección en la niñez más temprana, contaremos, además, con un valor añadido: su efecto multiplicador para las futuras generaciones. Efecto que alcanza su máxima transcendencia en el caso de las

niñas, pues los beneficios se dejarán sentir no sólo en sus hijos e hijas, sino en toda la comunidad.

Las bases para transformar la situación de la infancia en un plazo de 10 años están fijadas: son los Objetivos del Milenio y las 21 metas convenidas en la última Cumbre Mundial de la Infancia. Además, está en vigor la Convención sobre los Derechos del Niño, un tratado universal para la protección de los derechos de la infancia. Se trata, pues, de cumplir lo acordado, que la Ayuda Oficial al Desarrollo de los países industrializados se sitúe en el 0,7% comprometido, que las naciones en desarrollo respeten su parte del trato, que exista igualdad de condiciones en el mercado mundial de la agricultura...

Romper el ciclo de la pobreza, en que están sumidas mil millones de personas, no podrá cumplirse sin una movilización masiva de la sociedad civil, que reclame a sus gobiernos que cumplan con lo pactado.

Cristina Pérez / Colombia

IMATGES I MOVIMENT IMÁGENES Y MOVIMIENTO

Per als indígenes arhuaco, Nabusimake té un significat especial. Aquesta població de la idíl·lica serralada Nevada de Santa Marta (Colòmbia), situada a més de cinc mil metres sobre el mar, és el centre de reunió de la seva gent quan han de tractar assumptes comunitaris o celebrar alguna cerimònia. Les creences dels arhuacos estan imbuïdes d'un profund respecte envers la vida humana i el seu entorn natural.

El mes de febrer passat, la fotògrafa mallorquina Cristina Pérez, bona coneixedora del lloc, i el colombià Giuliano Cavalli, dugueren a terme diverses activitats per satisfer la curiositat que sentien els arhuacos per la manera de viure occidental i per la tècnica de la fotografia.

Sota el reclam *Cine en la Sierra*, projectaren els documentals *Baraka*, *Koyaanisqatsi* i *Powaqqatsi*, per tal que els arhuacos es fessin una idea sobre la vida moderna i el seu impacte en el medi ambient. L'exposició *Momentos* mostrà imatges dels habitants de la zona durant els últims 10 anys, i el taller *Cámara Oscura* va permetre als nins construir-se les seves pròpies càmeres, fer fotos i observar-ne els resultats.

Para los indígenas arhuaco, Nabusimake tiene un significado especial. Esta población de la idílica Sierra Nevada de Santa Marta (Colombia), situada a más de cinco mil metros sobre el mar, es el centro de reunión de sus gentes cuando han de tratar asuntos comunitarios o celebrar alguna ceremonia. Las creencias de los arhuacos están imbuidas de un profundo respeto hacia la vida humana y su entorno natural.

El pasado mes de febrero, la fotógrafa mallorquina Cristina Pérez, buena conocedora del lugar, y el colombiano Giuliano Cavalli, llevaron a cabo diversas actividades para satisfacer la curiosidad que sentían los arhuacos por el modo de vida occidental y por la técnica de la fotografía.

Bajo el reclamo *Cine en la Sierra*, proyectaron los documentales *Baraka*, *Koyaanisqatsi* y *Powaqqatsi*, para que los arhuacos se hicieran una idea sobre la vida moderna y su impacto en el medio ambiente. La exposición *Momentos* mostró imágenes de los habitantes de la zona durante los últimos 10 años, y el taller *Cámara Oscura* permitió a los niños construirse sus propias cámaras, tomar fotos y observar los resultados.

Save the Children / Anna Kari / Uganda

REESCRIGUEM EL FUTUR REESCRIBAMOS EL FUTURO

Quan esclata una guerra, el sistema educatiu sol ser un dels primers que s'esfondra. Les inversions destinades a l'educació es desvien per pagar les accions militars, les escoles són ocupades pels combatents o destruïdes, i moltes famílies han de fugir i instal·lar-se en camps de refugiats; mentrestant, les que queden, o no poden afrontar les despeses escolars i necessiten que els nins ajudin a casa, o temen que els nins sofreixin agressions de camí a l'escola.

Paradoxalment, l'educació és l'arma més poderosa per a la protecció dels nins i les nines en zones de conflicte, ja que els permet aprendre a defensar-se de perills com el reclutament, les mines antipersones i el VIH/SIDA. L'educació, a més, pot contribuir a la solució de conflictes, afavoreix la tolerància i el respecte dels drets humans.

A través de la campanya mundial *Reescriguem el futur*, l'organització Save the Children aspira a proporcionar educació de qualitat a vuit milions de nins que viuen en països afectats per conflictes armats d'aquí al 2010. Aquesta organització demana també que la comunitat internacional inclogui l'educació com a part de l'ajuda humanitària en situacions de crisi.

Cuando se desata una guerra, el sistema educativo suele ser uno de los primeros en venirse abajo. Las inversiones destinadas a la educación se desvían para costear las acciones militares, las escuelas son ocupadas por los combatientes o destruidas, y muchas familias deben huir y asentarse en campos de refugiados; mientras que las que permanecen, o no pueden afrontar los gastos escolares y necesitan que los niños ayuden en casa, o temen que los niños sufran agresiones de camino a la escuela.

Paradójicamente, la educación es el arma más poderosa para la protección de los niños y niñas en zonas de conflicto, pues les permite aprender a defenderse de peligros como el reclutamiento, las minas antipersonales y el VIH/SIDA. La educación, además, puede contribuir a la solución de conflictos, favorece la tolerancia y el respeto de los derechos humanos.

A través de la campaña mundial *Reescribamos el futuro*, la organización Save the Children aspira a proporcionar educación de calidad a ocho millones de niños que viven en países afectados por conflictos armados de aquí a 2010. Esta organización demanda también que la comunidad internacional incluya la educación como parte de la ayuda humanitaria en situaciones de crisis.

Consuelo Crespo

UNICEF - Comité Español

presidenta UNICEF - Comité Español

ACONSEGUIR UNA GENERACIÓ SANA, EDUCADA I AMB TOTS ELS SEUS DRETS COMPLITS, ÉS L'IDEAL PEL QUAL LLUITA UNICEF DES DE FA SIS DÈCADES. AQUESTA ORGANITZACIÓ HA FET QUE ELS NINS I LES NINES DEL MÓN PASSIN DE SER OBJECTE DE PROTECCIÓ A SUBJECTES DE DRET, I QUE EL DESENVOLUPAMENT HUMÀ NO ES CONCEBI SENSE INVERTIR EN LA INFÀNCIA.

LOGRAR UNA GENERACIÓN SANA, EDUCADA Y CON TODOS SUS DERECHOS CUMPLIDOS, ES EL IDEAL POR EL QUE VIENE LUCHANDO UNICEF DESDE HACE SEIS DÉCADAS. ESTA ORGANIZACIÓN HA CONSEGUIDO QUE LOS NIÑOS Y NIÑAS DEL MUNDO PASEN DE SER OBJETO DE PROTECCIÓN A SUJETOS DE DERECHO, Y QUE EL DESARROLLO HUMANO NO SE CONCIBA SIN INVERTIR EN LA INFANCIA.

UNICEF / Roger LeMoine / Georgia

L'any 1946 el Fons de les Nacions Unides per als Nins (UNICEF) feia els primers passos i oferia ajuda humanitària als nins europeus i asiàtics. Avui, seixanta anys després, UNICEF continua treballant en favor de la infància a tot el món, especialment amb els nins i les nines més desheretats dels països en desenvolupament, però també amb els que viuen en els països rics on fins i tot hi ha bosses de pobresa, com demostra el seu recent informe *Pobresa infantil en los Países Ricos*.

Aquesta organització, que basa la seva feina en la Convenció dels Drets del Nin, és present en 158 països i territoris del món, i compta amb comitès nacionals radicats en els països industrialitzats, la principal missió dels quals és recaptar fons i sensibilitzar els seus ciutadans. És el cas d'UNICEF - Comitè Espanyol, constituït, a la vegada, per una xarxa de comitès autonòmics que operen en els respectius àmbits territorials, com UNICEF - Comitè Balears a la nostra comunitat autònoma.

Consuelo Crespo Bofill (Barcelona, 1953), amb una llarga experiència al si del comitè espanyol d'UNICEF, com-

pleix el primer any com a presidenta d'aquesta institució. Entre les seves aspiracions destaca la d'integrar encara més el comitè espanyol en l'estratègia internacional d'UNICEF i en les seves prioritats: assolir els Objectius del Mil·lenni i la lluita contra la pobresa.

En 1946 el Fondo de Naciones Unidas para los Niños (UNICEF) daba sus primeros pasos ofreciendo ayuda humanitaria a los niños europeos y asiáticos. Hoy, sesenta años después, UNICEF continúa trabajando a favor de la infancia en todo el mundo, especialmente con los niños y niñas más desheredados de los países en desarrollo, e incluso con los que habitan en los países ricos donde también existen bolsas de pobreza, como demuestra su reciente informe *Pobresa infantil en los Países Ricos*.

Esta organización, que basa su trabajo en la Convención de los Derechos del Niño, está presente en 158 países y territorios del mundo, y cuenta con comités nacionales radicados en los países industrializados, cuya misión principal es recaudar fondos y sensibilizar a sus

ciudadanos. Es el caso de UNICEF-Comité Español, constituido, a su vez, por una red de comités autonómicos que operan en sus ámbitos territoriales respectivos, como UNICEF - Comité Baleares en nuestra comunidad autónoma.

Consuelo Crespo Bofill (Barcelona, 1953), con una larga experiencia en el seno del comité español de UNICEF, cumple su primer año como presidenta de esta institución. Entre sus aspiraciones está la de integrar todavía más al comité español en la estrategia internacional de UNICEF y en sus prioridades: alcanzar los Objetivos del Milenio y la lucha contra la pobreza.

Cooperant- Quines són les principals esferes d'acció d'UNICEF-Comitè Espanyol?

Cooperant- *¿Cuáles son las principales esferas de acción de UNICEF-Comité Español?*

Consuelo Crespo- Bàsicament, la nostra tasca s'encamina a la recaptació de fons per desenvolupar els programes que es duen a terme als països més pobres del planeta i per

UNICEF / Christine Nesbitt / Sudán

actuar en situacions d'emergència. També, treballem per sensibilitzar la població del nostre país sobre els problemes de la infància, les causes de la pobresa, què podem fer per eradicar-la, i sobre la situació d'exclusió, vulnerabilitat i explotació en què viuen milions de persones, particularment les nines i els nins.

Consuelo Crespo- *Básicamente, nuestra labor está encaminada a la recaudación de fondos para desarrollar los programas que se llevan a cabo en los países más pobres del planeta y para actuar en situaciones de emergencia. También, trabajamos para sensibilizar a la población de nuestro país sobre los problemas de la infancia, las causas de la pobreza, qué podemos hacer para erradicarla, y sobre la situación de exclusión, vulnerabilidad y explotación en que viven millones de personas, y particularmente las niñas y los niños.*

C.- A l'Estado Mundial de la Infancia 2006 es descriuen els greus problemes d'explotació i desemparament a què s'enfronten els menors que no consten a cap registre oficial i que arriben al 55% dels nins dels països en desenvolupament. Quines iniciatives impulsen per garantir el registre dels nins durant els seus primers mesos de vida?

C.- *En el Estado Mundial de la Infancia 2006 se describen los graves problemas de explotación y desamparo a que se enfrentan los menores que no constan en ningún registro oficial y que alcanzan al 55% de los niños de los países en desarrollo. ¿Qué iniciativas impulsan para garantizar el registro de los niños en sus primeros meses de vida?*

C. C.- El registre de naixements és un pas decisiu en el camí cap al bon govern i la promoció dels processos democràtics. Els motius pels quals no es compleix amb aquesta pràctica solen ser d'índole política i econòmica i, per tant, comporten un gran problema per al desenvolupament.

Per tal de promoure la universalització del registre del naixement, UNICEF duu endavant una sèrie de mesures com ara assignar prou recursos perquè aquest registre sigui gratuït a tots els països, aprovar noves legislacions o actualitzar les que ja hi ha per facilitar aquest registre en comptes de penalitzar-ne l'incompliment, crear oficines de registre adequades amb personal capacitada, incrementar la demanda sensibilitzant l'opinió pública sobre la importància d'aquesta pràctica i donar suport a aquest registre en combinació amb altres activitats com l'escolarització o la immunització.

UNICEF / Paula Bronstein / India

C. C.- *El registro de nacimientos es un paso decisivo en el camino hacia el buen gobierno y la promoción de los procesos democráticos. Los motivos por los que no se cumple con esta práctica suelen ser de índole política y económica y, por tanto, representan un problema central del desarrollo.*

Para promover la universalización del registro del nacimiento, UNICEF lleva adelante una serie de medidas como son asignar recursos suficientes para que este registro sea gratuito en todos los países, aprobar nuevas legislaciones o actualizar las ya existentes para facilitar dicho registro en lugar de penalizar su incumplimiento, crear oficinas de registro adecuadas con personal capacitado, incrementar la demanda sensibilizando a la opinión pública sobre la importancia de esta práctica y apoyar este registro combinándolo con otras actividades como la escolarización o la inmunización.

C.- Les estadístiques indiquen que el 94% de les morts de nins de menys de cinc anys es concentren en 60 països pobres. Quines mesures d'impacte ràpid creu que podrien aplicar-se per reduir, a molt curt termini, la mortalitat infantil en aquests països?

C.- *Las estadísticas señalan que el 94% de las muertes en menores de cinco años se concentran en 60 países pobres. ¿Qué medidas de impacto rápido cree que podrían aplicarse para reducir, a muy corto plazo, la mortalidad infantil en esos países?*

C. C.- En situacions de crisi o d'emergència, les mesures d'impacte a molt curt termini passen per respondre amb la màxima urgència, arribar com més aviat millor a l'escena. En un context normalitzat, contemplem com a actuacions d'impacte ràpid la millora de pràctiques d'atenció familiar, que creiem que podrien evitar fins a un 40% de les morts infantils, tan sols amb la informació adequada i el suport i subministraments bàsics. Hem de pensar que als països en desenvolupament, entorn del 80% de l'atenció de la salut es presta a la llar, que en moltes famílies no se segueix una alimentació infantil apropiada i que no es practica la lactància materna.

Altres mesures bàsiques com augmentar l'accés a l'aigua i disposar de sanejaments millorats permetrien controlar malalties transmeses per l'aigua (com el cuc de Guinea o el còlera), que perjudiquen la supervivència i el desenvolupament infantils.

UNICEF / Giacomo Pirozzi / Mozambique

C. C.- En situaciones de crisis o emergencia, las medidas de impacto a muy corto plazo, pasan por responder con la máxima urgencia, llegar lo antes posible a la escena. En un contexto normalizado, contemplamos como actuaciones de impacto rápido la mejora de prácticas de atención familiar, que creemos que podrían evitar hasta un 40% de las muertes infantiles, tan sólo con la información adecuada y el apoyo y suministros básicos. Pensemos que en los países en desarrollo, en torno al 80% de la atención de la salud se presta en el hogar, que en muchas familias no se sigue una alimentación infantil apropiada y que no se practica la lactancia materna.

Otras medidas básicas como aumentar el acceso al agua y disponer de saneamientos mejorados permitirían controlar enfermedades transmitidas por el agua (como el gusano de Guinea o el cólera), que perjudican la supervivencia y el desarrollo infantiles.

C.- A pesar de la ratificació gairebé universal de la Convenció sobre els Drets del Nin, milions de nins i nines continuen sumits en la pobresa, són objecte de maltractaments, no tenen accés a l'educació ni a l'atenció sanitària, es veuen embolicats en conflictes armats... Quins programes i actuacions duu a terme UNICEF per aconseguir l'aplicació real d'aquests drets?

C.- Pese a la ratificación casi universal de la Convención sobre los Derechos del Niño, millones de niños y niñas continúan sumidos en la pobreza, son objeto de malos tratos, no tienen acceso a la educación ni a la atención sanitaria, se ven envueltos en conflictos armados... ¿Qué programas y actuaciones lleva a cabo UNICEF para lograr la aplicación real de estos derechos?

C. C.- Els esforços de la nostra organització s'emmarquen en el Pla Estratègic a Mitjà Termini 2006-2009 (PEMP), que estableix cinc esferes prioritàries: la supervivència i el desenvolupament del nin, l'educació bàsica i la igualtat de gèneres, el VIH/SIDA i la infància, la protecció del nin contra la violència, l'explotació i els maltractaments, i la promissió de polítiques a favor dels drets del nin.

A través d'aquestes cinc prioritats contribuïrem a assegurar la vigència de molts dels drets de la infància. A més, tenen efecte multiplicador i en conjunt creen condicions dinàmiques per rompre el cicle de la pobresa.

Comencem el període 2006-2009 amb el propòsit de concentrar la capacitat i organitzar la tasca d'UNICEF de la millor manera per aconseguir canvis notables per als nins i les nines, i ens basem en l'aplicació nacional i internacional de la Declaració del Mil·lenni i la consecució dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni.

C. C.- Los esfuerzos de nuestra organización se enmarcan en el Plan Estratégico a Medio Plazo 2006-2009 (PEMP), que establece cinco esferas prioritarias: la supervivencia y el desarrollo del niño, la educación básica y la igualdad de géneros, el VIH/SIDA y la infancia, la protección del niño contra la violencia, la explotación y los malos tratos, y la promisión de políticas a favor de los derechos del niño.

A través de estas cinco prioridades contribuiremos a asegurar la vigencia de muchos de los derechos de la infancia. Además, tienen efecto multiplicador y en su conjunto crean condiciones dinámicas para romper el ciclo de la pobreza.

Iniciamos el período 2006-2009 con el propósito de concentrar la capacidad y organizar la labor de UNICEF del mejor modo para lograr cambios notables para los

UNICEF / Alejandro Balaguer / Bolivia

niños y niñas, apoyándonos en la aplicación nacional e internacional de la Declaración del Milenio y la consecución de los Objetivos de Desarrollo del Milenio.

C.- Quins avanços o retrocessos es van produint en el compliment dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM) a les diferents regions del món?

C.- ¿Qué avances o retrocesos se están produciendo en el cumplimiento de los Objetivos de Desarrollo del Milenio (ODM) en las diferentes regiones del mundo?

C. C.- En el nostre darrer informe *Progreso para la Infancia: Un balance sobre la Nutrición Infantil*, es constata que, a pesar dels avanços aconseguits entre 1990-2004, la proporció de nins i nines amb un pes inferior al normal en el món en desenvolupament no bastarà per assolir els objectius de reduir la fam a la meitat l'any 2015 i rebaixar la mortalitat de nins de menys de cinc anys en dues tercers parts, també per a aquesta data.

Hi ha regions com l'Amèrica Llatina i el Carib, o l'Àsia Oriental i el Pacífic que van molt ben encaminades, i altres com l'Àfrica occidental i central i l'Àsia meridional, on s'observen certs progressos. Però la situació s'ha deteriorat a l'Orient Mitjà i a l'Àfrica del Nord, a causa principalment de les greus conseqüències derivades dels conflictes armats i desastres naturals que han assolat països com Iraq, Sudan i Iemen.

De manera que si la taxa mitjana anual de reducció en la proporció de nins amb un pes inferior al normal continua en l'1,7%, encara 50 milions de nins i nines no hauran tingut una nutrició adequada l'any 2015, i les seves vides segurament estaran en perill.

D'altra banda, els avanços en l'esfera de la nutrició seran determinants per assolir els ODM referents a la salut i l'educació.

Les dades sobre el progrés en l'ensenyament primari i la paritat entre gèneres situen a la cua l'Àsia meridional, amb 42 milions de nins sense escolaritzar (un 36,7%), seguida de l'Àfrica occidental i central (20,8%), i l'Àfrica oriental i meridional

UNICEF / Shehzad Noorani / Iraq

(18,6%). La regió de l'Orient Mitjà i l'Àfrica del Nord ha aconseguit grans avanços al llarg dels últims 25 anys, i també l'Amèrica Llatina i el Carib, a pesar de presentar grans disparitats entre països. L'Àsia Oriental i el Pacífic és la regió millor encaminada cap a l'objectiu d'aconseguir l'ensenyament universal el 2015. Quant als països industrialitzats, un 2,3% dels nins no estan escolaritzats; i és que no sempre s'aborden les necessitats dels grups marginals.

C. C.- *En nuestro último informe Progreso para la Infancia: Un balance sobre la Nutrición Infantil, se constata que, pese a los adelantos logrados entre 1990-2004, la proporción de niños y niñas con un peso inferior al normal en el mundo en desarrollo no bastará para alcanzar los objetivos de reducir el hambre a la mitad para 2015 y rebajar la mortalidad de niños menores de cinco años en dos terceras partes, también para esa fecha.*

Hay regiones como América Latina y el Caribe, o Asia Oriental y el Pacífico que están muy bien encaminadas, y otras como África occidental y central y Asia meridional, donde se aprecian ciertos progresos. Pero la situación se ha deteriorado en Oriente Medio y África del Norte, debido principalmente a las graves consecuencias derivadas de los conflictos armados y desastres

naturales que han assolado países como Iraq, Sudán y Yemen.

De modo que si la tasa media anual de reducció en la proporció de nins amb un pes inferior al normal continua en el 1,7%, tot i que encara 50 milions de nins i nines no hauran tingut una nutrició adequada per al 2015, i les seves vides segurament correran perill.

Per un altre costat, els avenços en la esfera de la nutrició seran determinants per aconseguir els ODM relacionats amb la salut i l'educació.

Los datos sobre el progreso en la enseñanza primaria y la paridad entre géneros sitúan a la cola a Asia meridional, con 42 millones de niños sin escolarizar (un 36,7%), seguida por África occidental y central (20,8%), y África oriental y meridional (18,6%). La región de Oriente Medio y África del Norte ha logrado grandes avances en los últimos 25 años, y también América Latina y el Caribe, pese a presentar grandes disparidades entre países. Asia Oriental y el

Pacífico es la región mejor encaminada hacia el objetivo de lograr la enseñanza universal en 2015. En cuanto a los países industrializados, un 2,3% de los niños no están escolarizados; y es que no siempre se abordan las necesidades de los grupos marginales.

C.- Acaben vostès de publicar l'informe Social Monitor, un referent mundial sobre el benestar de la infància a l'Europa sud-oriental i a la Comunitat d'Estats Independents (CEI). Quines conclusions n'extreuen?

C.- *Acaban de publicar ustedes el informe Social Monitor, un referente mundial sobre el bienestar de la niñez en la Europa sudoriental y la Comunidad de Estados Independientes (CEI). ¿Qué conclusiones extraen?*

C. C.- Tal vegada la més important és que els governs no inverteixen prou en la infància, a pesar de les disparitats notables entre els 20 països considerats a l'estudi. A Bulgària, per exemple, on els nins i nines constitueixen solament un 20% de la població, la taxa de pobresa infantil és de prop del 8%. Però en algunes zones de l'Àsia Central i el Caucas, més de la meitat dels nins i les nines viuen en situació de pobresa.

UNICEF / Josh Estey / Indonesia

També, l'informe posa de manifest que a pesar del fet que amb la recuperació econòmica a l'Europa sud-oriental i a la Comunitat d'Estats Independents (CEI) han millorat les condicions de vida de la majoria de la població adulta, molts de nins i nines no han rebut beneficis semblants.

De fet, uns 18 milions de nins i nines continuen vivint en situació d'extrema pobresa en aquesta regió. Un de cada quatre viu en una llar on l'ingrés diari no arriba als 1,64 €, i molts no tenen aigua potable i no reben l'educació ni la nutrició adequades. La incidència més elevada de la pobresa es produeix entre els nins i les nines de famílies nombroses i els que viuen en zones rurals.

C. C.- *Quizás la más importante es que los gobiernos no invierten lo suficiente en la infancia, pese a las disparidades notables entre los 20 países considerados en el estudio. En Bulgaria, por ejemplo, donde los niños y niñas constituyen solamente un 20% de la población, la tasa de pobreza infantil es del orden del 8%. Pero en algunas partes de Asia Central y el Cáucaso, más de la mitad de los niños y niñas viven en situación de pobreza.*

También, el informe pone de manifiesto que a pesar de que con la recuperación económica en Europa sudoriental y la Comunidad de Estados Independientes (CEI) han mejorado las condiciones de vida de la mayoría de la población adulta, muchos niños y niñas no han recibido beneficios similares.

De hecho, unos 18 millones de niños y niñas continúan viviendo en situación de extrema pobreza en esta región. Uno de cada cuatro vive en un hogar donde el ingreso diario no llega a los 1,64 €, y muchos de ellos carecen de agua potable y no reciben educación ni nutrición adecuada. La incidencia más elevada de la pobreza se produce entre los niños y niñas de familias numerosas y los que habitan en zonas rurales.

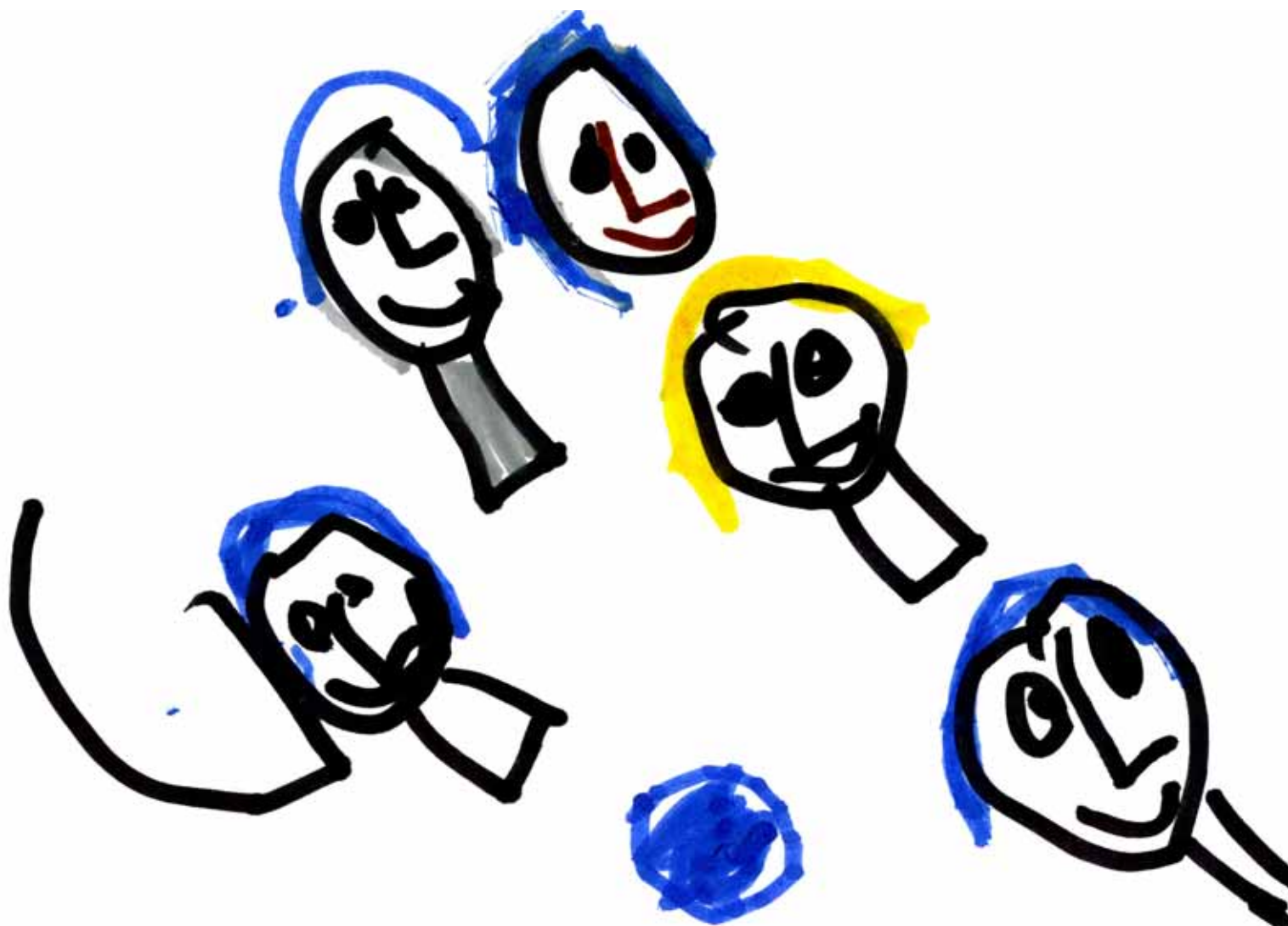
C.- Els experts consideren que els compromisos que els governs han contret amb els nins del món podrien complir-se si hi ha la voluntat política per dur-los a terme...

C.- *Los expertos consideran que los compromisos que los gobiernos han contraído con los niños del mundo podrían cumplirse si existe la voluntad política para llevarlos a cabo...*

C. C.- Crec que la voluntat política sí que hi és, però cal posar-la en marxa. En aquest sentit, la societat civil s'hauria d'implicar i exigir a les institucions públiques que duguin a terme els seus compromisos. Perquè els problemes que afecten una gran part de la població mundial són globals i complexos, i necessiten solucions del mateix tipus. Nosaltres treballem amb les poblacions i els governs perquè siguin capaços de resoldre els seus propis problemes, però l'experiència ens diu que les solucions han de provenir de les aliances entre diferents actors. Tant de bo tot el món es convencés que la inversió en els més petits és el millor mitjà per assolir una societat justa!

C. C.- *Creo que la voluntad política sí existe, pero hay que ponerla en marcha. En este sentido, la sociedad civil debería implicarse y exigir a las instituciones públicas que lleven a cabo sus compromisos. Porque los problemas que afectan a una gran parte de la población mundial son globales y complejos, y necesitan soluciones del mismo tipo. Nosotros trabajamos con las poblaciones y los gobiernos para que sean capaces de resolver sus propios problemas, pero la experiencia nos dice que las soluciones deben provenir de las alianzas entre distintos actores. ¡Ojala todo el mundo se convenciera de que la inversión en los más pequeños es el mejor medio para alcanzar una sociedad justa!*

www.unicef.es

la infància

i els Objectius del Mil·lenni

Si es complissin els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni la vida de centenars de milions de nins i nines dels països en desenvolupament milloraria substancialment. Malgrat això, els pronòstics sobre la seva consecució en la data fixada, l'any 2015, no són molt encoratjadors. Urgeixen mesures fermes i decisives, per part de totes les nacions i institucions de desenvolupament, per acabar d'una vegada amb les diferències en la salut, l'educació i el desenvolupament de la infància.

la infancia

y los Objetivos del Milenio

Si se cumplieran los Objetivos de Desarrollo del Milenio la vida de cientos de millones de niños y niñas de los países en desarrollo mejoraría sustancialmente. Sin embargo, los pronósticos sobre su logro en la fecha fijada, el año 2015, no son muy alentadores. Urgen medidas firmes y decisivas, por parte de todas las naciones e instituciones de desarrollo, para acabar de una vez con las diferencias en la salud, la educación y el desarrollo de la infancia.

Fundación Vicente Ferrer / India

Millorar l'existència de 1.000 milions de nins i nines que sofreixen mancances greus en matèria d'habitatge, nutrició, sanejament, accés a aigua potable, salut o educació, és una tasca que els 189 països integrants de les Nacions Unides assumiren l'any 2000 a través dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM). Molts d'aquests objectius redoblaven els compromisos adquirits a la Cimera Mundial en favor de la Infància de 1990.

No obstant això, a pesar de la disparitat dels resultats, la gran majoria dels ODM no s'assoliran en moltes regions en la data prevista, l'any 2015. I, malauradament, qui s'emportarà la pitjor part serà la població més vulnerable: els nins, que són els primers que moren quan no poden veure satisfetes les seves necessitats bàsiques. Per a Jean Ziegler, relator especial de les Nacions Unides per al Dret a l'Alimentació, un nin que mor de fam mor assassinat, perquè l'agricultura mundial té la capacitat per alimentar tota la població del planeta, i perquè tenim l'obligació d'assistir-lo segons les normes del dret internacional.

Normes que estan recollides a la Convenció sobre els Drets del Nin, el primer instrument internacional jurídicament vinculant en la protecció dels drets de la infància, però que no impedeix que centenars de milions de nins siguin víctimes de greus formes d'explotació i discriminació, tal com denuncia la publicació *Estado Mundial de la Infancia 2006: Excluidos e invisibles*, d'UNICEF. Aquest informe, referent mundial sobre la situació en què es troba la infància més vulnerable, suggereix les directrius que s'haurien d'adoptar per a la defensa i la protecció de tots els nins i nines del món.

Mejorar la existencia de 1.000 millones de niños y niñas que sufren carencias graves en materia de vivienda, nutrición, saneamiento, acceso a agua potable, salud o educación, es una tarea que los 189 países integrantes de Naciones Unidas asumieron en el año 2000 a través de los Objetivos de Desarrollo del Milenio (ODM). Muchos de estos objetivos redoblaban los compromisos adquiridos en la Cumbre Mundial en favor de la Infancia de 1990.

Sin embargo, pese a la disparidad de los resultados, la gran mayoría de los ODM no van a alcanzarse en muchas regiones en la fecha prevista, el año 2015. Y desgraciadamente quién se llevará la peor parte será la población más vulnerable: los niños, que son los primeros que mueren cuando no pueden ver satisfechas sus necesidades básicas. Para Jean Ziegler, relator especial de Naciones Unidas para el Derecho a la Alimentación, un niño que muere de hambre muere asesinado, porque la agricultura mundial tiene la capacidad para alimentar a toda la población del planeta, y porque estamos obligados a asistirle según las normas del derecho internacional.

Normas que están recogidas en la Convención sobre los Derechos del Niño, el primer instrumento internacional jurídicamente vinculante en la protección de los derechos de la infancia, pero que no impide que cientos de millones de niños sean víctimas de graves formas de explotación y discriminación, tal como denuncia la publicación el Estado Mundial de la Infancia 2006: Excluidos e invisibles, de UNICEF. Este informe, referente mundial sobre la situación en la que se encuentra la niñez más vulnerable, sugiere las directrices que deberían adoptarse para la defensa y la protección de todos los niños y niñas del mundo.

© OIT / M. Crozet / Níger

UNICEF ha incorporat els Objectius del Mil·lenni al seu mandat, a través de cinc esferes prioritàries: supervivència i desenvolupament del nin; educació bàsica i igualtat entre els gèneres; millora de l'assistència i augment dels serveis per als nins orfes i vulnerables, com a conseqüència del VIH/SIDA; protecció del nin contra la violència, l'explotació i els mals tractaments, i promoció de polítiques i associacions a favor dels drets del nin. Cada activitat que duu a terme UNICEF es dirigeix a algun dels ODM i al compliment dels drets del nin.

Malgrat això, els ODM són objecte de crítica pel seu enfocament sobre els drets de la infància. Si tots els nins i les nines neixen amb dret a la supervivència, a l'alimentació, a la salut i l'habitatge, a l'educació, a la igualtat i a la protecció, drets consagrats a la Convenció, per què aquests drets no prevalen més enllà de la fam, la supervivència i l'educació, en els ODM?, es demanen els crítics. Per què els ODM no inclouen problemes com la violència, el tràfic, l'explotació i l'abús sexual infantil?

El que sí que han aconseguit els ODM és introduir el desenvolupament humà en l'agenda mundial, i que milers d'organitzacions no governamentals, sindicats, moviments socials, organismes de les Nacions Unides, etc., es reunixin entorn d'aquests objectius i treballin en favor seu.

Sis dels vuit ODM estan relacionats amb la infància, però n'hi ha dos (els Objectius 2 i 4) que fan referència directament als nins i pretenen: aconseguir l'educació primària universal i reduir en dues terceres parts la mortalitat infantil per a l'any 2015.

Quasi 11 milions de nins i nines moren cada any abans de complir els cinc anys. Moltes d'aquestes morts es

UNICEF ha incorporado los Objetivos del Milenio a su mandato, a través de cinco esferas prioritarias: supervivencia y desarrollo del niño; educación básica e igualdad entre los géneros; mejora de la asistencia y aumento de los servicios para los niños huérfanos y vulnerables, como consecuencia del VIH/SIDA; protección del niño contra la violencia, la explotación y los malos tratos, y promoción de políticas y asociaciones a favor de los derechos del niño. Cada actividad que lleva a cabo UNICEF está dirigida hacia alguno de los ODM y hacia el cumplimiento de los derechos del niño.

Sin embargo, los ODM son objeto de crítica por su enfoque sobre los derechos de la infancia. Si todos los niños y niñas nacen con derecho a la supervivencia, a la alimentación, a la salud y la vivienda, a la educación, a la igualdad y a la protección, derechos consagrados en la Convención, ¿por qué éstos no prevalecen más allá del hambre, la supervivencia y la educación, en los ODM?, se preguntan los críticos. ¿Por qué los ODM no incluyen problemas como la violencia, el tráfico, la explotación y el abuso sexual infantil?

Algo que sí han logrado los ODM es introducir el desarrollo humano en la agenda mundial, y que miles de organizaciones no gubernamentales, sindicatos, movimientos sociales, organismos de las Naciones Unidas, etc., se reúnan en torno a estos objetivos y trabajen a su favor.

Seis de los ocho ODM están relacionados con la infancia, pero dos de ellos (los Objetivos 2 y 4) se refieren directamente a los niños y pretenden: lograr la educación primaria universal y reducir en dos terceras partes la mortalidad infantil para el año 2015.

Casi 11 millones de niños y niñas mueren cada año antes de cumplir los cinco años. Muchas de estas muertes

© GESI / Toni Amengual / Tanzania

podrien evitar amb la utilització massiva de mosquiteres, parteres, antibiòtics, una higiene bàsica i altres solucions poc costoses. Fallen els recursos en els sistemes de salut per prestar assistència sanitària bàsica eficient i generalitzada. D'altra banda, l'aigua contaminada i la falta de serveis sanitaris mínims són responsables de la mort de més d'1,5 milions de nins i nines cada any, tal com assenyala el treball d'investigació *Progreso para la infancia: un informe sobre agua y servicios sanitarios* d'UNICEF. Per tant, els avanços en l'assoliment del setè Objectiu del Mil·lenni, de reduir a la meitat el percentatge de persones sense accés a aigua potable i a serveis de sanejament millorat el 2015, també evitaria moltes morts entre la població infantil.

"Sense tractament, la majoria dels nins i nines amb VIH/SIDA moriran abans de complir els cinc anys", afirma Dean Hirsch, president del Moviment Mundial en favor

© OIT / M. Crozet / Pakistán

podrían evitarse con la utilización masiva de mosquiteras, parteras, antibióticos, una higiene básica y otras soluciones poco costosas. Fallan los recursos en los sistemas de salud para prestar asistencia sanitaria básica eficiente y generalizada. Por otro lado, el agua contaminada y la falta de servicios sanitarios mínimos son responsables de la muerte de más de 1,5 millones de niños y niñas cada año, como recoge el trabajo de investigación Progreso para la infancia: un informe sobre agua y servicios sanitarios de UNICEF. Por tanto, los avances en el logro del séptimo Objetivo del Milenio, de reducir a la mitad el porcentaje de personas sin acceso a agua potable y a servicios de saneamiento mejorado en 2015, también evitaría muchas muertes entre la población infantil.

"Sin tratamiento, la mayoría de los niños y niñas con VIH/SIDA morirán antes de cumplir cinco años", afirma Dean Hirsch, presidente del Movimiento Mundial en favor

"Cap dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni no s'aconseguirà si la infància continua amenaçada per la pobresa extrema" (Ann M. Veneman, UNICEF)

"Ninguno de los Objetivos de Desarrollo del Milenio se conseguirá si la infancia continúa amenazada por la pobreza extrema" (Ann M. Veneman, UNICEF)

de la Infància. Aquest moviment, integrat per organitzacions, institucions i persones compromeses amb els drets de la infància, ha fet una crida urgent a la comunitat internacional perquè reconegui el dret al tractament dels nins i nines afectats per aquesta malaltia. Els medicaments disponibles en fórmules pediàtriques barates són molt reduïts, ja que el desenvolupament de nous medicaments s'adreça a les necessitats dels adults i a la cerca de beneficis.

Es calcula que, a les acaballes del decenni, el nombre de nins orfes per la SIDA superarà els 25 milions. D'aquests, 12 milions viuen a l'Àfrica subsahariana. Aquesta malaltia causa estralls en les vides dels nins i nines, i com declara Ann M. Veneman, directora d'UNICEF: "Els nins són la cara oculta del VIH i la SIDA. Són milions els que han contemplat com el seu món s'ha

de la Infancia. Este movimiento, integrado por organizaciones, instituciones y personas comprometidas con los derechos de la infancia, ha emitido un llamamiento urgente a la comunidad internacional para que reconozca el derecho al tratamiento de los niños y niñas afectados por esta enfermedad. Los medicamentos disponibles en fórmulas pediátricas baratas son muy reducidos, ya que el desarrollo de nuevos medicamentos se dirige a las necesidades de los adultos y a la búsqueda de beneficios.

Se calcula que, para fines del decenio, el número de niños huérfanos por el SIDA superará los 25 millones. De ellos, 12 millones viven en África subsahariana. Esta enfermedad está causando estragos en las vidas de los niños y niñas, y como declara Ann M. Veneman, directora de UNICEF: "Los niños son el rostro oculto del VIH y el SIDA. Millones han contemplado cómo su mundo se ha

© ICRC / B. Heger / Azerbaidjan

enfonsat a causa d'aquesta malaltia, ja que han perdut els seus pares, mares i mestres, i el seu sentiment de seguretat i d'esperança en el futur”.

No és gens estrany, doncs, que a la regió de l'Àfrica subsahariana sigui on s'han registrat menys progressos en la reducció del treball infantil. Segons l'Organització Internacional del Treball, la xifra de menors que treballen en el món supera els 218 milions i més de la meitat ho fa en tasques perilloses. La falta de recursos de les famílies constitueix la causa principal del treball infantil. Per tant, la lluita contra la pobresa, continguda en el primer Objectiu del Mil·lenni, és tan important per aconseguir l'eliminació del treball infantil i, sobretot, per eradicar-ne les “pitjors formes”.

Proporcionar educació primària a tots els nins per al 2015 és el repte de l'Objectiu 2 de Desenvolupament del Mil·lenni. Per a Ann Veneman, l'educació dels nins i, sobretot, de les nines, és fonamental per protegir la infància i lluitar contra la pobresa. Perquè l'educació és l'únic mitjà capaç de rompre el cercle de la pobresa i generar prosperitat social. S'ha comprovat que cada any d'escolarització suposa un augment dels salaris d'homes i dones en un 10% de la mitjana mundial.

També, com exposà l'organització Ajuda en Acció a la Conferència Internacional contra la SIDA (Toronto 2006), la formació de les joves ajuda a la prevenció del VIH/SIDA. L'educació de les nines contribueix, entre altres coses, al retard dels matrimonis primerencs, les relacions sexuals precoces i les pràctiques de risc. Alberto Casado, responsable de la campanya stop!SIDA d'Ajuda en Acció, afirma que amb una educació de qualitat, que inclogui

derrumbado debido a esta enfermedad, al perder a sus padres, madres y maestros, y su sentimiento de seguridad y de esperanza en el futuro”.

No es extraño pues, que en la región de África subsahariana sea donde se hayan registrado menos progresos en la reducción del trabajo infantil. Según la Organización Internacional del Trabajo, la cifra de menores que trabajan en el mundo supera los 218 millones y más de la mitad de ellos lo hace en tareas peligrosas. La falta de recursos de las familias constituye la causa principal del trabajo infantil. Por tanto, la lucha contra la pobreza, contenida en el primer Objetivo del Milenio, es tan importante para lograr la eliminación del trabajo infantil y, sobre todo, para erradicar sus “peores formas”.

Proporcionar educación primaria a todos los niños para 2015 es el reto del Objetivo 2 de Desarrollo del Milenio. Para Ann Veneman, la educación de los niños y, sobre todo de las niñas, es fundamental para proteger a la infancia y luchar contra la pobreza. Porque la educación es el único medio capaz de romper el círculo de la pobreza y generar prosperidad social. Se ha comprobado que cada año de escolarización supone un aumento de los salarios de hombres y mujeres en un 10% del promedio mundial.

También, como expuso la organización Ayuda en Acción en la Conferencia Internacional contra el SIDA (Toronto 2006), la formación de las jóvenes ayuda a la prevención del VIH/SIDA. La educación de las niñas contribuye, entre otras cosas, al retraso de los matrimonios tempranos, las relaciones sexuales precoces y las prácticas de riesgo. Alberto Casado, responsable de la campaña stop!SIDA de Ayuda en Acción, afirma que con una

© OIT / M. Crozet / Pakistán

© GESI / Toni Amengual / Tanzania

formació sobre la lluita contra l'epidèmia, es podria reduir a la meitat el nombre de joves que conviuen amb el VIH/SIDA.

Avui, almenys 100 milions de menors no estan escolaritzats i, si no hi posem remei, encara 50 milions seguiran sense tenir accés a l'educació el 2015. Segons l'Equip de Tasques sobre educació i igualtat dels gèneres del Projecte del Mil·lenni de les Nacions Unides, el volum actual d'ajuda dels donants (1.200 milions de dòlars anuals), per garantir que tots els nins estiguin matriculats en una bona escola primària, és molt lluny del que es necessita, estimat entre 7 i 17 mil milions per any entre el 2005 i el 2015. Segons l'Equip de Tasques sobre educació, l'objectiu d'oferir educació primària universal per al 2015 és una empresa heroica que demanarà respostes molt diferents a les rebudes fins ara.

En aquest sentit, l'Àfrica subsahariana presenta el major desafiament, ja que entre el 2006 i el 2015 ha d'augmentar la seva plantilla de mestres en un 68% (és a dir, 1,6 milions de professors més). Es dona el cas que molts dels països que més professors necessiten tenen un pressupost exigü en matèria d'educació. Això no obstant, hi ha excepcions: Bangladesh i Uganda són dos països pobres que han aconseguit en poc temps grans progressos en l'accés de les nines a l'educació, gràcies a la voluntat política i a haver-hi dedicat els recursos necessaris. Uganda, per exemple, abolí les matrícules i les pensions, i decretà l'educació primària obligatòria i gratuïta. Bangladesh destinà incentius especials per tal de compensar les famílies pobres pel treball de les nines. Si a aquestes mesures se n'afegeixen altres, com ara les

educació de qualitat, que inclua formació sobre la lluita contra la epidèmia, se podria reduir a la meitat el nombre de joves que conviuen amb el VIH/SIDA.

Hoy, al menos 100 millones de menores no están escolarizados y, si no ponemos remedio, todavía 50 millones seguirán sin tener acceso a la educación en 2015. Según el Equipo de Tareas sobre educación e igualdad de los géneros del Proyecto del Milenio de las Naciones Unidas, el volumen actual de apoyo de los donantes (1.200 millones de dólares anuales), para garantizar que todos los niños estén matriculados en una buena escuela primaria, está muy lejos del que se necesita, estimado entre 7 y 17 mil millones por año entre 2005 y 2015. Según el Equipo de Tareas sobre educación, el objetivo de ofrecer educación primaria universal para 2015 es una empresa heroica que demandará respuestas muy diferentes a las recibidas hasta ahora.

En este sentido, África subsahariana presenta el mayor desafío, ya que entre 2006 y 2015 debe aumentar su plantilla de maestros en un 68% (es decir, 1,6 millones de profesores más). Se da el caso de que muchos de los países que más profesores necesitan tienen un presupuesto exigü en materia de educación. Sin embargo, hay excepciones: Bangladesh y Uganda son dos países pobres que han conseguido en poco tiempo grandes progresos en el acceso de las niñas a la educación, gracias a la voluntad política y a haber dedicado los recursos necesarios. Uganda, por ejemplo, abolió las matrículas y pensiones, y decretó la educación primaria obligatoria y gratuita. Bangladesh destinó incentivos especiales para compensar a las familias pobres por el trabajo de las niñas. Si a estas medidas se añaden otras, como las horas adecuadas de instrucción, el suministro

© OIT / M. Crozet / Pakistán

Ayuda en Acción / Ecuador

hores adequades d'instrucció, el subministrament apropiat de materials d'aprenentatge amb sensibilitat de gènere, ensenyament en la llengua materna durant els primers anys, programes d'alimentació i, tal vegada el més important, mestres millor capacitats i millor pagats, i més dones mestres, serà possible un notable augment en la qualitat i l'accés a l'educació, i que les nines continuïn assistint a l'escola i aconseguixin metes més altes en l'aprenentatge.

També, com remarca Nicholas Burnett a l'informe *Educación para todos (2006)* de la UNESCO, els programes que combinen nutrició, vacunació, salut, higiene, protecció i educació, ajudaran a evitar moltes de les morts infantils per malalties prevenibles i milloraran el rendiment escolar. En definitiva, els beneficis de l'educació primària es deixaran sentir en la millora de la salut, la nutrició i la productivitat, i contribuiran a la consecució de la resta dels ODM.

Si de debò volem avançar en els programes de reducció de la pobresa i de desenvolupament humà, és obligat situar els drets de la infància en el centre de l'agenda política mundial.

L'educació d'una mare té efectes beneficiosos per als seus fills, ja que n'augmenta la supervivència i en millora l'educació i l'aprenentatge

La educación de una madre tiene efectos beneficiosos para sus hijos, aumentando la supervivencia de éstos y mejorando su educación y aprendizaje

apropiado de materiales de aprendizaje con sensibilidad de género, enseñanza en la lengua materna durante los primeros años, programas de alimentación y, tal vez lo más importante, maestros mejor capacitados y mejor pagados, y más mujeres maestras, será posible un notable aumento en la calidad y el acceso a la educación, y que las niñas sigan asistiendo a la escuela y logren metas más altas en el aprendizaje.

También, como señala Nicholas Burnett en el informe Educación para todos (2006) de la UNESCO, los programas que combinan nutrición, vacunación, salud, higiene, protección y educación, ayudarán a evitar muchas de las muertes infantiles por enfermedades prevenibles y mejorarán el rendimiento escolar. En definitiva, los beneficios de la educación primaria se dejarán sentir en la mejora de la salud, la nutrición y la productividad, y contribuirán al logro del resto de los ODM.

Si de verdad queremos avanzar en los programas de reducción de la pobreza y de desarrollo humano, es obligado situar los derechos de la infancia en el centro de la agenda política mundial.

PROJECTES A FAVOR DE LA INFÀNCIA AMB SUPORT BALEAR

Cada any són més les associacions de les Illes Balears que entren projectes relacionats amb l'ajuda humanitària, la cooperació al desenvolupament i l'educació, formació i sensibilització ciutadana, destinats a millorar les condicions de vida en els països en desenvolupament. La Direcció General de Cooperació del Govern de les Illes Balears secundà, entre d'altres, els projectes següents sobre nutrició, salut, educació i drets de la infància.

PROYECTOS A FAVOR DE LA INFANCIA CON SOPORTE BALEAR

Cada año son más las asociaciones de las Illes Balears que emprenden proyectos relacionados con la ayuda humanitaria, la cooperación al desarrollo y la educación, formación y sensibilización ciudadana, destinados a mejorar las condiciones de vida en los países en desarrollo. La Dirección General de Cooperación del Govern de las Illes Balears secundó, entre otros, los siguientes proyectos sobre nutrición, salud, educación y derechos de la infancia.

APOTECARIS SOLIDARIS / UNICEF-Comitè Balears

Projecte: Balears amb la Infància de Cuba
País: Cuba
Soci local: UNICEF Cuba
Subvenció: 103.498 €

Proyecto: Baleares con la Infancia de Cuba
País: Cuba
Socio local: UNICEF Cuba
Subvención: 103.498 €

A pesar que durant les últimes dècades s'ha prestat una gran atenció a la millora de la qualitat de vida de la infància a Cuba, la deficiència de micronutrients en l'alimentació continua essent un problema de salut seriós, a causa en bona part de la situació econòmica del país, subjecte a un bloqueig comercial.

Segons l'Informe *Estado Mundial de la Infancia 2006*, la falta de ferro afecta a un 46% dels nins i nines de menys de dos anys a Cuba. La manca de ferro, principal causa de l'anèmia nutricional, pot provocar seriosos trastorns en el desenvolupament psicomotor del nin.

El programa Balears amb la Infància de Cuba, executat per Apotecaris Solidaris i UNICEF - Comitè Balears des de 1998 per protegir la salut dels nins cubans, es realitza des d'un doble vessant: prevenir la deficiència de ferro a través de la fortificació d'aliments i immunitzar la població infantil contra malalties pròpies de la infantesa.

En el marc de l'esmentat programa, aquest projecte (iniciat el setembre de 2004 i finalitzat el juliol de 2005) donà suport al Pla Nacional per a la Prevenció i Control de la Manca de Ferro, mitjançant la fortificació de purés de fruites infantils, i recolzà el Programa Nacional d'Immunització, mitjançant l'adquisició de vacunes que no s'elaboren a Cuba.

Per tal de combatre l'anèmia ferropènica en els nins d'entre 6 i 35 mesos, Apotecaris Solidaris adquirí àcid ascòrbic i lactat ferrós per fortificar els purés de fruites infantils que lliura l'Estat cubà a preu subvencionat. L'addició de 2 mg de ferro i 30 mg d'àcid ascòrbic, per cada 100 g de puré, eleva en un 30% el suplement de ferro a la dieta del nin.

Mentrestant, per ajudar a mantenir els nivells actuals d'immunització infantil del país, UNICEF - Comitè Balears adquirí 45.000 dosis de la vacuna Triple Viral (MMR), destinada a prevenir malalties com ara la rubèola, el xarampió i la parotiditis.

D'altra banda, dins aquest projecte, es capacitaren 80 professionals de la salut i s'inicià la restauració de la cadena de fred a les províncies de Guantánamo, Las Tunas i Santiago de Cuba, per a la correcta conservació de les vacunes.

Pese a que en las últimas décadas se ha prestado gran atención a la mejora de la calidad de vida de la infancia en Cuba, la deficiencia de micronutrientes en la alimentación continúa siendo un serio problema de salud, debido en buena parte a la situación económica del país, sujeto a un bloqueo comercial.

Según el Informe *Estado Mundial de la Infancia 2006*, la falta de hierro afecta a un 46% de los niños y niñas menores de dos años en Cuba. La carencia de hierro, causa principal de la anemia nutricional, puede provocar serios trastornos en el desarrollo psicomotor del niño.

El programa Balears con la Infancia de Cuba, ejecutado por Apotecaris Solidaris y UNICEF - Comitè Balears desde 1998 para proteger la salud de los niños cubanos, se realiza bajo una doble vertiente: prevenir la deficiencia de hierro a través de la fortificación de alimentos e inmunizar a la población infantil contra enfermedades propias de la niñez.

En el marco de dicho programa, este proyecto (iniciado en septiembre de 2004 y concluido en julio de 2005) apoyó el Plan Nacional para la Prevención y Control de la Carencia de Hierro, mediante la fortificación de purés de frutas infantiles, y respaldó el Programa Nacional de Inmunización, mediante la adquisición de vacunas que no se elaboran en Cuba.

Para combatir la anemia ferropénica en los niños de entre 6 a 35 meses, Apotecaris Solidaris adquirió ácido ascórbico y lactato ferroso para fortificar los purés de frutas infantiles que entrega el Estado cubano a precio subvencionado. La adición de 2 mg de hierro y 30 mg de ácido ascórbico, por cada 100 g de puré, eleva en un 30% el aporte de hierro en la dieta del niño.

Mientras que para ayudar a mantener los niveles actuales de inmunización infantil del país, UNICEF - Comitè Balears adquirió 45.000 dosis de la vacuna Triple Viral (MMR), destinada a prevenir enfermedades como la rubéola, el sarampión y la parotiditis.

Por otro lado, dentro de este proyecto, se capacitó a 80 profesionales de la salud y se inició la restauración de la cadena de frío en las provincias de Guantánamo, Las Tunas y Santiago de Cuba, para la correcta conservación de las vacunas.

ASSOCIACIÓ DELS IMMIGRANTS MARROQUINS A LES ILLES BALEARS "AL MAGHREB"

Projecte: Millora de l'Educació
País: Marroc
Zona: Comunitat rural d'Ait Kamra (província d'Alhucemas)
Soci local: Associació Tazaghine per a la Solidaritat i la Cooperació Social
Subvenció: 73.908 €

Proyecto: Mejora de la Educación
País: Marruecos
Zona: Comuna rural de Ait Kamra (província de Alhucemas)
Socio local: Asociación Tazaghine para la Solidaridad y la Cooperación Social
Subvención: 73.908 €

La província d'Alhucemas, al nord del Marroc, és una de les més pobres i desatenses del país. La manca d'infraestructures, en aquesta zona de geografia muntanyosa, dificulta el desenvolupament socioeconòmic de la regió. La població subsisteix de l'agricultura i de la ramaderia, així com de les remeses dels migrants. La taxa d'analfabetisme arriba al 76% a les àrees rurals, i el 81% correspon a dones.

La principal causa d'abandonament escolar entre la població rural femenina està relacionada amb la falta de vies de comunicació. Els escolars dels llogarets han de recórrer diàriament grans distàncies per pistes i senders de muntanyes per accedir als centres educatius.

Amb la finalitat de reduir aquest alt índex d'abandonament escolar, l'Associació dels Immigrants Marroquins a les Illes Balears "Al Maghreb" va emprendre aquest projecte de millora de l'educació a les comunitats rurals d'Ait Kamra, Rouadi i Beni Abdellah, entre el juny de 2004 i el novembre de 2005.

Per tal que els alumnes i les alumnes dels llogarets d'Ait Daoud, Ait Zakri, Tizi Ayache i Tazaghine poguessin continuar els estudis secundaris en els centres escolars situats a uns quants quilòmetres dels seus domicilis, es varen adquirir dos minibusos i es millorà l'estat dels camins. Així mateix, es crearen instal·lacions perquè aquests alumnes poguessin practicar l'educació física.

D'altra banda, amb aquest projecte es dugueren a terme reformes a les escoles dels llogarets beneficiaris: es construïren lavabos i vestuaris per a nins i nines, s'habilitaren espais per a activitats esportives, es crearen zones verdes per a l'educació sobre la protecció del medi ambient, s'instal·laren cisternes d'aigua i s'aixecaren tanques de protecció entorn dels centres educatius.

A més, es procedí a la construcció i equipament d'una biblioteca a la població de Tazaghine, que atén estudiants i professors, i on s'imparteixen cursos d'alfabetització, de costura i de formació en noves tecnologies a dones.

Gràcies a aquest projecte, s'ha incentivat l'escolarització de les nines i l'accés als estudis secundaris, s'ha creat una infraestructura per al transport escolar i s'ha impulsat el desenvolupament socioeconòmic de la zona. Els beneficiaris directes del projecte han estat 1.027 alumnes de zones rurals (60% nines i 40% nins), amb edats compreses entre els 6 i els 14 anys.

La província de Alhucemas, al norte de Marruecos, es una de las más pobres y desatendidas del país. La falta de infraestructuras, en esta zona de geografía montañosa, dificulta el desarrollo socioeconómico de la región. La población subsiste de la agricultura y de la ganadería, así como de las remesas de los migrantes. La tasa de analfabetismo alcanza el 76% en las áreas rurales, correspondiendo el 81% a mujeres.

La principal causa de abandono escolar entre la población rural femenina está relacionada con la falta de vías de comunicación. Los escolares de las aldeas deben recorrer diariamente grandes distancias por pistas y senderos de montañas para acceder a los centros educativos.

Con el fin de reducir este alto índice de abandono escolar, la Asociación de los Inmigrantes Marroquíes en las Islas Baleares "Al Maghreb" emprendió este proyecto de mejora de la educación en las comunas rurales de Ait Kamra, Rouadi y Beni Abdellah, entre junio de 2004 y noviembre de 2005.

Para que los alumnos y alumnas de las aldeas de Ait Daoud, Ait Zakri, Tizi Ayache y Tazaghine pudieran continuar sus estudios secundarios en los centros escolares situados a varios kilómetros de sus domicilios, se adquirieron dos minibuses y se mejoró el estado de los caminos. Asimismo, se crearon instalaciones para que estos alumnos pudieran practicar la educación física.

Por otro lado, con este proyecto se llevaron a cabo reformas en las escuelas de las aldeas beneficiarias: se construyeron aseos y vestuarios para niños y niñas, se habilitaron espacios para actividades deportivas, se crearon zonas verdes para la educación sobre la protección del medio ambiente, se instalaron cisternas de agua y se levantaron vallas de protección en torno a los centros educativos.

Además, se procedió a la construcción y equipamiento de una biblioteca en la población de Tazaghine, que atiende a estudiantes y profesores, y donde se imparten cursos de alfabetización, de corte y confección, y de formación en nuevas tecnologías a mujeres.

Gracias a este proyecto, se ha incentivado la escolarización de las niñas y el acceso a los estudios secundarios, se ha creado una infraestructura para el transporte escolar y se ha impulsado el desarrollo socioeconómico de la zona. Los beneficiarios directos del proyecto han sido 1.027 alumnos de zonas rurales (60% niñas y 40% niños), con edades comprendidas entre los 6 y los 14 años.

UNICEF - Comitè Balears

Projecte: Suport a l'Atenció i Prevenció de Violència Intrafamiliar des del Marc Institucional i Local
País: El Salvador
Zona: Departaments d'Ahuachapán, Chalatenango, San Salvador, Sonsonate, La Unión i Usulután
Soci local: UNICEF El Salvador
Subvenció: 75.945 €

Proyecto: Apoyo a la Atención y Prevención de Violencia Intrafamiliar desde el Marco Institucional y Local
País: El Salvador
Zona: Departamentos de Ahuachapán, Chalatenango, San Salvador, Sonsonate, La Unión y Usulután
Socio local: UNICEF El Salvador
Subvención: 75.945 €

Els 12 anys de conflicte armat que visqué El Salvador produïren un retard en el seu procés de desenvolupament socioeconòmic d'almenys 20 anys i instauraren la violència al si de la seva societat. Avui en dia, aquest país continua tenint un dels majors índexs de violència i criminalitat de Llatinoamèrica. D'altra banda, els desastres naturals que assolaren el país durant l'última dècada no milloraren la situació: un 43% de la població viu en situació de pobresa.

A El Salvador, on impera el model patriarcal que discrimina dones, nins i nines per raons d'edat i de gènere, una àmplia majoria de la població no percep la violència intrafamiliar com a violència, ni la contempla com a delictes. Tampoc no sol relacionar-la amb la marginació, la debilitat institucional, els baixos nivells d'educació o la cultura patriarcal. El maltractament per part dels pares és generalment acceptat com a mètode de correcció i formació.

Al llarg de la darrera dècada s'han produït alguns avanços en matèria de legislació i visibilització del maltractament, però encara falten per crear mecanismes que facilitin la denúncia i les accions correctives, així com la sensibilització de la població envers la violència intrafamiliar.

Aquest projecte s'emmarca en el Pla Estratègic d'UNICEF per a El Salvador, a l'àrea de promoció i defensa dels drets de la infància, i la seva finalitat és atendre la problemàtica de la violència, dotant els nins i les nines de mecanismes que reduïxin les seves possibilitats de ser víctimes en el present i de contribuir al cercle de la violència en el futur.

El projecte beneficia directament 15.000 nins, nines, adolescents i dones, a través de l'atenció que se'ls brinda en l'àmbit educatiu, de salut, judicial, comunitari o institucional dels nou municipis en què es desenvolupa el programa. Gràcies al seu efecte multiplicador en la família i la comunitat, es calcula que beneficiarà indirectament 75.000 persones.

Les activitats que s'han anat realitzant (tallers, campanyes de sensibilització, etc.) han millorat el coneixement dels ciutadans sobre les organitzacions dedicades a lluitar contra la violència familiar. A més, el foment de l'educació ciutadana, la participació social i la comunicació, van canviant certes actituds, pràctiques i valors, i contribueixen a fer que a les comunitats es desenvolupi una ciutadania activa i conscient de la corresponsabilitat social en matèria de drets de la infància i la dona.

Los 12 años de conflicto armado que vivió El Salvador produjeron un atraso en su proceso de desarrollo socioeconómico de al menos 20 años e instauraron la violencia en el seno de su sociedad. Hoy en día, este país detenta uno de los mayores índices de violencia y criminalidad de Latinoamérica. Por otro lado, los desastres naturales que asolaron el país en la última década no mejoraron la situación: un 43% de la población vive en situación de pobreza.

En El Salvador, donde impera el modelo patriarcal que discrimina a mujeres, niños y niñas por razones de edad y de género, una amplia mayoría de la población no percibe la violencia intrafamiliar como violencia, ni la contempla como delito. Tampoco suele relacionarla con la marginación, la debilidad institucional, los bajos niveles de educación o la cultura patriarcal. El maltrato por parte de los padres es generalmente aceptado como método de corrección y formación.

En la última década se han producido algunos avances en materia de legislación y visibilización del maltrato, pero todavía faltan por crear mecanismos que faciliten la denuncia y las acciones correctivas, así como la sensibilización de la población hacia la violencia intrafamiliar.

Este proyecto se enmarca en el Plan Estratégico de UNICEF para El Salvador, en el área de promoción y defensa de los derechos de la infancia, y está dirigido a atender la problemática de la violencia, dotando a los niños y niñas de mecanismos que reduzcan sus posibilidades de ser víctimas en el presente y de contribuir al círculo de la violencia en el futuro.

El proyecto beneficia directamente a 15.000 niños, niñas, adolescentes y mujeres, a través de la atención que se les brinda en el ámbito educativo, de salud, judicial, comunitario o institucional de los nueve municipios en los que se desarrolla el programa. Gracias a su efecto multiplicador en la familia y la comunidad, se calcula que beneficiará indirectamente a 75.000 personas.

Las actividades que se han venido realizando (talleres, campañas de sensibilización, etc.) han mejorado el conocimiento de los ciudadanos sobre las organizaciones dedicadas a luchar contra la violencia familiar. Además, el fomento de la educación ciudadana, la participación social y la comunicación, están cambiando ciertas actitudes, prácticas y valores, y contribuyendo a que en las comunidades se desarrolle una ciudadanía activa y consciente de la corresponsabilidad social en materia de derechos de la infancia y la mujer.

VOLUNTARIS DE MALLORCA

Projecte: Pla de Millora Integral de la Xarxa Escolar de Sis Llogarets del Quiché

País: Guatemala

Zona: Departament de Quiché

Soci local: Asociación de Desarrollo Integral Zacualpense (ADIZ)

Subvenció: 142.500 €

Projecte: : *Plan de Mejora Integral de la Red Escolar de Seis Aldeas del Quiché*

País: Guatemala

Zona: Departamento de Quiché

Socio local: Asociación de Desarrollo Integral Zacualpense (ADIZ)

Subvenció: 142.500 €

L'Informe Nacional de Desarrollo Humano 2005

de Guatemala posa de manifest que, a pesar que al llarg de la darrera dècada augmentés significativament la taxa neta de matriculació en l'ensenyament primari, persisteix la bretxa ètnica en la taxa d'escolarització. Cada any, el nombre d'analfabets del país s'incrementa en 80.000 persones, el 60% de les quals són nins i nines que abandonen l'escola abans d'aprendre a llegir i a escriure.

Aquest fracàs és especialment amarg en el departament de Quiché, on només el 50% de la població infantil acaba el primer curs de primària. Aquest fet no fa més que alimentar el cicle de pobresa i analfabetisme d'aquesta àrea rural, la població de la qual, de majoria indígena, ha retornat als seus llogarets després de quedar desplaçada pel conflicte armat que sofrí el país durant 36 anys.

Per tal de millorar les condicions educatives en aquesta regió, l'organització Voluntaris de Mallorca (que ja tenia experiència en projectes d'educació i de sanejament bàsic a Guatemala), emprengué aquest projecte amb l'objectiu de crear, ampliar i millorar les infraestructures escolars dels llogarets i ravals dels municipis de Santa Cruz i de Zacualpa.

Al llogaret de Cucabaj I, en el municipi de Santa Cruz, es construí una escola d'educació primària dotada amb cinc aules, cuina i serveis higiènics, amb capacitat per a 210 alumnes, d'entre 5 i 13 anys. L'escola del poblet de Xatinap V incrementà en tres el nombre d'aules.

Respecte al municipi de Zacualpa, s'afegiren dues aules a l'escola del llogaret de Potrero Viejo. A l'escola primària del llogaret de Pacoc es construïren un mur de contenció, serveis higiènics i dues noves aules. A l'escola del poblet de San Antonio Sinaché I, la més gran del municipi, s'aixecà un tancament per separar l'edifici de la carretera, igual que a l'escola de primària del llogaret de Camacutz, on a més es va pavimentar el pati i se'l va dotar del corresponent drenatge.

Aquest projecte, que es dugué a terme entre els mesos d'octubre de 2005 i octubre de 2006, ha beneficiat directament 1.287 nins i nines.

El Informe Nacional de Desarrollo Humano 2005

de Guatemala pone de manifiesto que, pese a que en la última década aumentó significativamente la tasa neta de matriculación en la enseñanza primaria, persiste la brecha étnica en la tasa de escolarización. Cada año, el número de analfabetos del país se incrementa en 80.000 personas, correspondiendo el 60% de ellos a niños y niñas que abandonan la escuela antes de aprender a leer y a escribir.

Este fracaso es especialmente amargo en el departamento de Quiché, donde solamente el 50% de la población infantil termina el primer curso de primaria. Esta circunstancia no hace más que alimentar el ciclo de pobreza y analfabetismo de esta área rural, cuya población, de mayoría indígena, ha retornado a sus aldeas después de quedar desplazada por el conflicto armado que sufrió el país durante 36 años.

Para mejorar las condiciones educativas en esta región, la organización Voluntaris de Mallorca (que ya tenía experiencia en proyectos de educación y de saneamiento básico en Guatemala), emprendió este proyecto con el objeto de crear, ampliar y mejorar las infraestructuras escolares de las aldeas y arrabales de los municipios de Santa Cruz y de Zacualpa.

En la aldea de Cucabaj I, en el municipio de Santa Cruz, se construyó una escuela de educación primaria dotada con 5 aulas, cocina y servicios higiénicos, con capacidad para 210 alumnos, de entre 5 y 13 años. La escuela de la aldea de Xatinap V vio incrementado su número de aulas en tres.

Respecto al municipio de Zacualpa, se añadieron dos aulas a la escuela de la aldea de Potrero Viejo. En la escuela primaria de la aldea de Pacoc se construyeron un muro de contención, servicios higiénicos y dos nuevas aulas. En la escuela de la aldea de San Antonio Sinaché I, la más grande del municipio, se levantó un cerramiento para separar el edificio de la carretera, al igual que en la escuela de primaria de la aldea de Camacutz, donde además se pavimentó el patio y se le dotó de su correspondiente drenaje.

Este proyecto, que se llevó a cabo entre los meses de octubre de 2005 a octubre de 2006, ha beneficiado directamente a 1.287 niños y niñas.

APUNTS SOBRE EL CODESENVOLUPAMENT

APUNTES SOBRE EL CODESARROLLO

Silvia Blanco / India

A pesar que el codesenvolupament es pot veure i definir de diverses maneres, m'ocuparé del que concerneix a l'impuls i al suport de processos de desenvolupament humà en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament i de les ONG, i a la seva vinculació activa amb les xarxes i estratègies generades pels migrants, les seves famílies i el seu entorn en els contextos d'origen i destinació.

Objectiu general: desenvolupament translocal

El codesenvolupament cobra impuls en aquells llocs vinculats per la migració. Així, el fet local adquireix un paper rellevant, ja que és entre localitats concretes entre les que s'impulsen aquest tipus d'accions de desenvolupament. D'aquí ve que fem referència al seu marcat caràcter translocal, pel seu enorme poder per connectar localitats vinculades per la migració. Però a més, el codesenvolupament ens afronta al fet que en els països del Primer Món també s'han d'emprendre accions de desenvolupament, i aquestes aportacions procedeixen i es realitzen a partir de la migració; per exemple, a partir del suport de processos de participació socioeconòmica i d'incidència política dels grups de migrants a través dels projectes de codesenvolupament.

Pese a que el codesarrollo puede ser visto y definido de varias maneras, voy a ocuparme del que concierne al impulso y el apoyo de procesos de desarrollo humano en el ámbito de la cooperación al desarrollo y de las ONG, y a su vinculación activa con las redes y estrategias generadas por los migrantes, sus familias y su entorno en los contextos de origen y destino.

Objetivo general: desarrollo translocal

El codesarrollo cobra impulso en aquellos lugares vinculados por la migración. Así, lo local adquiere un papel relevante, ya que es entre localidades concretas entre las que se impulsan este tipo de acciones de desarrollo. De ahí que nos refiramos a su marcado carácter translocal, por su enorme poder para conectar localidades vinculadas por la migración. Pero además, el codesarrollo nos enfrenta al hecho de que en los países del Primer Mundo también hay que emprender acciones de desarrollo, y estas aportaciones proceden y se realizan a partir de la migración; por ejemplo, a partir del apoyo de procesos de participación socioeconómica y de incidencia política de los grupos de migrantes a través de los proyectos de codesarrollo.

Mòbil: benefici mutu

El principi de les accions de codesenvolupament rau en la vinculació positiva entre migració i desenvolupament; fer que la migració no constitueixi una pèrdua sinó una oportunitat. És el que s'anomena "benefici mutu", que requereix tres elements claus.

En primer lloc, el reconeixement del paper dels migrants per al desenvolupament. Dintre del plantejament del codesenvolupament, el migrant és portador i transportador de desenvolupament ("vector de desenvolupament"), la qual cosa es tradueix en un canvi en l'imaginari de la migració. Es tracta de transcendir la imatge del migrant com una persona que prové exclusivament de comunitats o països pobres, així com de la idea que la pobresa, la misèria, la desestabilització social i l'anarquia urbana són les principals causes dels moviments migratoris. Perquè si percebem el migrant com un individu "tercermundista" facilitem que li recaigui a sobre l'exercici del poder. D'aquí ve que el codesenvolupament tracti de rompre amb aquesta identificació i promogui la idea del reconeixement. En la realització de projectes de codesenvolupament i de cooperació al desenvolupament és fonamental que els membres de les ONG de les comunitats d'origen i de destinació, incorporin les visions i aportacions de les associacions de migrants i trobin un llenguatge comú.

En segon lloc, la reciprocitat. Necessàriament, el reconeixement implica reciprocitat, entesa com la possibilitat de participar al mateix nivell, d'influir de manera conjunta en el procés de desenvolupament, la qual cosa implica que s'arribi a la codeterminació d'objectius, activitats, resultats, etc. Aquesta reciprocitat del codesenvolupament fa que es puguin articular espais bilaterals d'equitat en la cooperació internacional.

Finalment, l'apoderament o la posada en pràctica d'accions, en l'àmbit de la migració, encaminades a fer que els migrants siguin ben lliures en el seu procés migratori. Per exemple, habilitant espais que permetin el reequilibri de les relacions de poder en el procés migratori, mitjançant actuacions en matèria de sensibilització, formació tècnica en l'àrea de la cooperació, establiment i enfortiment de xarxes associatives...

Móvil: beneficio mutuo

El principio de las acciones de codesarrollo radica en la vinculación positiva entre migración y desarrollo; hacer que la migración no constituya una pérdida sino una oportunidad. Es lo que se denomina "beneficio mutuo", que requiere de tres elementos claves.

En primer lugar, el reconocimiento del papel de los migrantes para el desarrollo. Dentro del planteamiento del codesarrollo, el migrante es portador y transportador de desarrollo ("vector de desarrollo"), lo que se traduce en un cambio en el imaginario de la migración. Se trata de trascender la imagen del migrante como una persona proveniente exclusivamente de comunidades o países pobres, así como de la idea de que la pobreza, la miseria, la desestabilización social y la anarquía urbana son las principales causas de los movimientos migratorios. Porque si percibimos al migrante como un individuo "tercermundista" facilitamos el ejercicio del poder sobre él. De ahí que el codesarrollo trate de romper con esa identificación y promueva la idea del reconocimiento. En la realización de proyectos de codesarrollo y de cooperación al desarrollo es fundamental que los miembros de las ONG de las comunidades de origen y de destino, incorporen las visiones y aportaciones de las asociaciones de migrantes y hallen un lenguaje común.

En segundo lugar, la reciprocidad. Necesariamente, el reconocimiento implica reciprocidad, entendiéndolo por ésta, la posibilidad de participar al mismo nivel, de influir de forma conjunta en el proceso de desarrollo, lo que implica que se llegue a la codeterminación de objetivos, actividades, resultados, etc. Esta reciprocidad del codesarrollo hace que se puedan articular espacios bilaterales de equidad en la cooperación internacional.

Por último el empoderamiento o la puesta en práctica de acciones, en el ámbito de la migración, encaminadas a que los migrantes sean dueños de su propio proceso migratorio. Por ejemplo, habilitando espacios que permitan el reequilibrio de las relaciones de poder en el proceso migratorio, mediante actuaciones en materia de sensibilización, formación técnica en el área de la cooperación, establecimiento y fortalecimiento de redes asociativas...

Accions

Tal com he indicat, la recerca del desenvolupament humà s'emprèn tant en les comunitats d'origen de la migració com en les de destinació, fet que implica, necessàriament, que les accions i els resultats es dissenyin i mesurin de manera conjunta.

Actors: xarxa ampliada d'actors

Dur a la pràctica aquestes iniciatives permet connectar els agents involucrats en el desenvolupament local en origen i destinació (ONG, autoritats locals, sindicats, universitats, instituts de formació, col·lectivitats territorials i regionals, etc.), amb les associacions de migrants i les xarxes formals i informals dels familiars dels migrants. Tot això dona lloc a una xarxa ampliada de la societat civil implicada en el procés.

Relació de procés: bidireccionalitat

A diferència de la cooperació al desenvolupament, on l'acció de desenvolupament és impulsada per i des dels països del Nord, l'acció de codesenvolupament romp aquesta unidireccionalitat i expandeix el seu camp d'acció per sobre de les fronteres, tot establint un model més proper a la circularitat.

Model de migració i desenvolupament: la ciutadania transnacional

Si per a nosaltres els projectes de codesenvolupament es basen sobretot en la manera en com s'incorporen de forma activa a les xarxes i estratègies generades pels migrants, les seves famílies i el seu entorn, en origen i destinació, llavors és evident que són espais de connexió i pertinença. Així, ens trobem davant un fet amb un gran potencial: l'obertura d'espais d'incidència, caracteritzats pels vincles entre pobles, comarques i regions, establertes per les xarxes socials transnacionals dels migrants i construïdes entre l'origen i la destinació, la qual cosa ens permet parlar de la vinculació múltiple: local, regional, nacional, internacional i virtual. Es tracta de vinculacions no excloents, ja que la manera en què una persona pot sentir-se "molt equatoriana" és precisament participant en el canvi o en l'augment del benestar de la seva localitat, des de Madrid, Lorca, Mallorca o Gènova, a través d'aquests processos. Aquestes pràctiques desafien el model de ciutadania tradicional que identificava ciutadania amb la pertinença a una nació i, per tant, al seu territori. Això queda contestat quan s'expandeix la participació del migrant per sobre de les fronteres. I, precisament, un dels factors que possibilita aquest desafiament és la participació dels migrants en els projectes i processos de codesenvolupament, sia a través d'associacions (d'oriunds, de migrants) o de grups informals. D'aquesta manera, la gent pot construir la seva vida des de la distància, tot participant en aquests processos.

ICRC / T. Gassmann / Sudán

Almudena Cortés Maisonave, Investigadora del Departament d'Antropologia Social i Pensament Filosòfic Espanyol, Universitat Autònoma de Madrid.

Acciones

Tal y como he señalado, la búsqueda del desarrollo humano se emprende tanto en las comunidades de origen de la migración como en las de destino, lo que implica, necesariamente, que las acciones y los resultados sean diseñados y medidos de manera conjunta.

Actores: red ampliada de actores

Llevar a la pràctica estas iniciativas permite conectar a los agentes involucrados en el desarrollo local en origen y destino (ONG, autoridades locales, sindicatos, universidades, institutos de formación, colectividad territorial y regionales, etc.), con las asociaciones de migrantes y las redes formales e informales de los familiares de los migrantes. Ello da lugar a una red ampliada de la sociedad civil implicada en el proceso.

Relación de proceso: bidireccionalidad

A diferencia de la cooperación al desarrollo, donde la acción de desarrollo es impulsada por y desde los países del Norte, la acción de codesarrollo rompe esta unidireccionalidad y expande su campo de acción por encima de las fronteras, estableciendo un modelo más cercano a la circularidad.

Modelo de migración y desarrollo: la ciudadanía transnacional

Si para nosotros los proyectos de codesarrollo se basan sobre todo en la manera en cómo se incorporan de forma activa a las redes y estrategias generadas por los migrantes, sus familias y su entorno, en origen y destino, entonces es evidente que son espacios de conexión y pertenencia. Así, nos encontramos ante un hecho con un gran potencial: la apertura de espacios de incidencia, caracterizados por los vínculos entre pueblos, comarcas y regiones, establecidas por las redes sociales transnacionales de los migrantes y construidas entre el origen y el destino, lo que nos permite hablar de la vinculación múltiple: local, regional, nacional, internacional y virtual. Se trata de vinculaciones no excluyentes, ya que la forma en que una persona puede sentirse "muy ecuatoriana" es precisamente participando en el cambio o en el aumento del bienestar de su localidad, desde Madrid, Lorca, Mallorca o Gènova, a través de estos procesos. Estas prácticas desafían el modelo de ciudadanía tradicional que identificaba ciudadanía con la pertenencia a una nación y, por tanto, al territorio de la misma. Esto queda contestado al expandir la participación del migrante por encima de las fronteras. Y, precisamente, uno de los factores que posibilita este desafío es la participación de los migrantes en los proyectos y procesos de codesarrollo, ya sea a través de asociaciones (de oriundos, de migrantes) o de grupos informales. De esta forma, la gente puede construir su vida desde la distancia, participando en estos procesos.

Almudena Cortés Maisonave, Investigadora del Departamento de Antropología Social y Pensamiento Filosófico Español, Universidad Autónoma de Madrid.

PROJECTES A LA REPÚBLICA DOMINICANA I AL PERÚ

Som un grup de voluntaris, membres de la Comissió de Cooperants de l'Institut de Formació Ramon Serra - Escola de l'Esplai, que enguany hem dut a terme un projecte d'intervenció socioeducativa a dues comunitats de la República Dominicana (Santo Domingo i Comedero de Arriba) i un altre projecte al Perú; ambdós amb la intenció de generar teixit associatiu per a infants i joves amb risc d'exclusió social.

La nostra comissió treballa durant tot l'any per aconseguir finançament, sensibilitzar la gent i elaborar els projectes. Durant el juliol i l'agost els voluntaris realitzen la intervenció directa i s'avaluen els resultats de la feina que s'ha fet al llarg de l'any per tal de poder encaminar la continuïtat i vitalitat del programa.

Enguany hi han participat vuit voluntaris a la República Dominicana i quatre al Perú, que han ofert formació als joves i han impartit sessions de planificació i avaluació d'activitats (salut, jocs, expressió corporal, etc.), amb la finalitat d'aconseguir que ells mateixos puguin crear alternatives d'educació en el lleure per als infants de les seves comunitats.

La formació es completa amb la realització d'unes pràctiques (acampades, escoles d'estiu, gimcanes), i amb l'aportació de material bibliogràfic i sanitari per tal de facilitar el desenvolupament de les activitats durant tot l'any.

Comissió de Cooperants de l'Institut de Formació Ramon Serra - Escola de l'Esplai.

Amb aquests dos projectes hem donat formació de monitors a més de 135 joves, i hem ofert activitats a més de 500 infants i joves de la República Dominicana i el Perú.

Un programa d'aquesta magnitud enriqueix els voluntaris a nivell personal, ja que ens dona la possibilitat de conèixer una nova cultura, la seva gent i les seves tradicions. A ambdós països s'han rebut els projectes amb molt d'entusiasme, en tot moment els han donat un gran suport i han acollit els voluntaris. L'estreta col·laboració que s'estableix crea uns forts lligams. És molt gratificant veure l'evolució del projecte i com afecta molt positivament les diferents comunitats, aconseguint que els joves es comprometin amb les seves barrades per continuar oferint activitats d'educació en el lleure.

El caràcter alegre i festiu d'aquests països, on la música (*bachata*, *salsa*, *merengue*, etc.) és una part essencial de la cultura, contrasta amb la manera en què la societat assumeix la necessitat d'anar armats. Les diferències entre les carencies del món real, el que viuen la gran majoria dels habitants de la República Dominicana i el Perú, i les dels complexos turístics, plens d'opulència, són un dels contrastes més forts que hi podem veure. Semblen dos móns completament diferents.

PROYECTOS EN REPÚBLICA DOMINICANA Y PERÚ

Somos un grupo de voluntarios, miembros de la Comisión de Cooperantes del Instituto de Formación Ramón Serra - Escola de l'Esplai, que este año hemos llevado a término un proyecto de intervención socio-educativa en dos comunidades de República Dominicana (Santo Domingo y Comedero de Arriba) y otro proyecto en Perú; ambos con la intención de generar tejido asociativo para niños y jóvenes en riesgo de exclusión social.

Nuestra comisión trabaja durante todo el año para conseguir financiación, sensibilizar a la gente y elaborar los proyectos. Durante julio y agosto los voluntarios realizan la intervención directa y se evalúan los resultados del trabajo que se ha hecho a lo largo del año para poder encaminar la continuidad y vitalidad del programa.

Este año han participado ocho voluntarios en República Dominicana y cuatro en Perú, que han ofrecido formación a los jóvenes y han impartido sesiones de planificación y evaluación de actividades (salud, juegos, expresión corporal, etc.), con la finalidad de conseguir que ellos mismos puedan crear alternativas de educación para el ocio destinadas a los niños de sus comunidades.

La formación se completa con la realización de unas prácticas (acampadas, escuelas de verano, gimcanas), y con la aportación de material bibliográfico y sanitario para facilitar el desarrollo de las actividades durante todo el año.

Comisión de Cooperantes del Instituto de Formación Ramón Serra - Escola de l'Esplai.

Con estos dos proyectos hemos proporcionado formación de monitores a más de 135 jóvenes y hemos ofrecido actividades a más de 500 niños y jóvenes de República Dominicana y Perú.

Un programa de esta magnitud enriquece a los voluntarios a nivel personal, ya que nos da la posibilidad de conocer una nueva cultura, sus gentes y sus tradiciones. En ambos países se han recibido los proyectos con mucho entusiasmo, dándoles apoyo y acogiendo, en todo momento, a los voluntarios. La estrecha colaboración que se establece crea unos fuertes vínculos. Resulta muy gratificante ver la evolución del proyecto y cómo afecta muy positivamente a las diferentes comunidades, consiguiendo que los jóvenes se comprometan con sus barrios para continuar ofreciendo actividades de educación para el ocio.

El carácter alegre y festivo de estos países, donde la música (*bachata*, *salsa*, *merengue*, etc.) es parte esencial de su cultura, contrasta con la manera en que la sociedad asume la necesidad de ir armado. Las diferencias entre las carencias del mundo real, en el que viven la gran mayoría de los habitantes de República Dominicana y Perú, y las de los complejos turísticos, llenos de opulencia, es uno de los contrastes más fuertes que pueden verse. Parecen dos mundos completamente diferentes.

TÍBET

Regió Autònoma del Tibet:

Província xinesa que correspon a una part de l'antic Tibet

Capital: Lhasa

Població: 2.701.700 habitants, la gran majoria seminòmades

Economia: Agricultura de subsistència i cria de bestiar

Región Autónoma del Tíbet:

Província china que corresponde a una parte del antiguo Tíbet

Capital: Lhasa

Población: 2.701.700 habitantes, la mayor parte seminómadas

Economía: Agricultura de subsistencia y cría de ganado

DAMXUNG: MILLORANT LA SALUT I L'ESCOLARITZACIÓ DE LA POBLACIÓ INFANTIL DELS LLOGARETS

A l'últim Informe sobre Desenvolupament Humà a la Xina es posen de manifest les grans desigualtats que hi ha entre les comunitats urbanes i rurals d'aquest extens país. En el cas del Tibet, nació que la Xina es va annexionar a la dècada dels cinquanta, l'índex de desenvolupament humà s'apropa al de les nacions africanes més pobres.

En matèria d'educació, els indicadors revelen que només la meitat de la població tibetana sap llegir i escriure, i que menys del 2% dels nins accedeixen a l'ensenyament secundari.

Al Tibet molts de nins no estan escolaritzats per manca d'escoles locals (construïdes habitualment per iniciativa privada dels pares) o pel seu estat ruïnós. En aquestes escoles, on s'imparteixen els tres primers cursos d'educació primària, els nins tibetans tenen l'oportunitat d'aprendre a llegir i a escriure en la seva llengua. Quan vagin a les escoles comarcals, que depenen de l'Administració pública, ja únicament estudiaran en xinès. En aquests centres, els nins que estudien com a interns no tenen moltes vegades les més mínimes condicions sanitàries: latrines, aigua potable o suficients matalassos i mantes.

DAMXUNG: MEJORANDO LA SALUD Y LA ESCOLARIZACIÓN DE LA POBLACIÓN INFANTIL DE LAS ALDEAS

En el último Informe sobre Desarrollo Humano en China se ponen de manifiesto las grandes desigualdades que existen entre las comunidades urbanas y rurales de este extenso país. En el caso de Tíbet, nación que China se anexionó en la década de los cincuenta, el índice de desarrollo humano se acerca al de las naciones africanas más pobres.

En materia de educación, los indicadores revelan que sólo la mitad de la población tibetana sabe leer y escribir, y que menos del 2% de los niños accede a la enseñanza secundaria.

En el Tíbet muchos niños no están escolarizados por la falta de escuelas locales (construidas habitualmente por iniciativa privada de los padres) o por el estado ruinoso de éstas. En dichas escuelas, donde se imparten los tres primeros cursos de educación primaria, los niños tibetanos tienen la oportunidad de aprender a leer y escribir en su lengua. Cuando acudan a las escuelas comarcals, que dependen de la administración pública, ya únicamente estudiarán en chino. En esos centros, los niños que estudian como internos, carecen en muchas ocasiones de las más mínimas condiciones sanitarias: letrinas, agua potable o suficientes colchones y mantas.

D'altra banda, atès que la població tibetana no practica els mínims hàbits d'higiene, una bona part dels nins pateixen malalties infeccioses, paràsits, dolors estomacals i altres afeccions. A més, l'escassa varietat de la dieta, basada en farina d'ordi torrada, carn seca i mantega de iac, i te, fa que molts de nins sofreixin malnutrició i principi de raquitisme.

El districte de Damxung, al nord de la província tibetana de Lhasa, està situat en una zona muntanyosa i aïllada, de població dispersa i seminòmada, dedicada principalment al pasturatge de iacs, cabres i ovelles. El clima extrem, una dieta pobre, la manca d'hàbits higienicosanitaris i la falta de serveis socials bàsics, afecten greument les condicions de vida de la seva població.

Des de l'any 2000, l'organització no governamental de desenvolupament **Comunitat Humana** emprèn projectes educatius i sanitaris conjunts per tal de millorar l'escolarització, la formació i la salut de la infància al Tibet.

És el cas del projecte Escoles i Sanitat per a Nins Pagesos i Nòmades de Damxung, executat per aquesta organització el 2005 i en el qual participaren un enginyer, dos metges i una infermera expatriats. Gràcies a aquest projecte s'ampliaren i milloraren les instal·lacions escolars i es dispensà atenció sanitària a nins d'entre 7 i 12 anys de quatre llogarets del nord del districte i dels assentaments nòmades propers.

Per tal de pal·liar la manca d'infraestructures escolars, es va procedir a la construcció i equipament d'una escola internat al poblat de Geke Thou, la qual cosa facilità l'assistència als fills de pares nòmades. El nou centre disposa de tres aules, tres dormitoris infantils i un per als mestres, cuina i latrines dobles per a nines i nins.

Als llogarets de Cluster Dos i Daga es repararen i equiparen les escoles locals, augmentant les places escolars i es milloraren les instal·lacions sanitàries. A totes les obres d'edificació i reparació dels centres escolars s'adoptà el mètode de construcció tradicional tibetà, els pares dels nins participaren com a mà d'obra gratuïta, dirigits per un equip professional.

Por otro lado, dado que la población tibetana no practica los mínimos hábitos de higiene, una buena parte de los niños sufren enfermedades infecciosas, parásitos, dolores estomacales y otras afecciones. Además, la escasa variedad de la dieta, basada en harina de cebada tostada, carne seca y manteca de yak, y té, lleva a muchos niños a sufrir malnutrición y principio de raquitismo.

El distrito de Damxung, en el norte de la provincia tibetana de Lhasa, está situado en una zona montañosa y aislada, de población dispersa y seminómada, dedicada principalmente al pastoreo de yaks, cabras y ovejas. El clima extremo, una dieta pobre, la carencia de hábitos higiénico-sanitarios y la falta de servicios sociales básicos, afectan gravemente a las condiciones de vida de su población.

*Desde el año 2000, la organización no gubernamental de desarrollo **Comunidad Humana** emprende proyectos educativos y sanitarios conjuntos para mejorar la escolarización, la formación y la salud de la infancia en Tíbet.*

Es el caso del proyecto Escolas y Sanidad para Niños Campesinos y Nómadas de Damxung, ejecutado por esta organización en 2005 y en el que participaron un ingeniero, dos médicos y una enfermera expatriados. Gracias a este proyecto se ampliaron y mejoraron las instalaciones escolares y se dispensó atención sanitaria a niños de entre 7 y 12 años de cuatro aldeas del norte del distrito y de los asentamientos nómadas cercanos.

Para paliar la falta de infraestructuras escolares, se procedió a la construcción y el equipamiento de una escuela internado en el poblado de Geke Thou, lo que facilitó la asistencia a los hijos de padres nómadas. El nuevo centro dispone de tres aulas, tres dormitorios infantiles y uno para los maestros, cocina y letrinas dobles para niñas y niños.

En las aldeas de Cluster Dos y Daga se repararon y equiparon las escuelas locales, aumentando las plazas escolares y mejorando las instalaciones sanitarias. En todas las obras de edificación y reparación de los centros escolares se adoptó el método de construcción tradicional tibetano, participando los padres de los niños como mano de obra gratuita, dirigidos por un equipo profesional.

Mentrestant, a l'escola comarcal de Gonyi, on 90 alumnes interns dormien a terra per manca de matalassos i les aules de la qual no tenien mobiliari, es dotà el centre de l'equipament necessari: pupitres, estufes, cuina, lliteres, així com matalassos i roba de llit.

En l'àrea de la salut, s'impartiren cursos d'higiene als nins i als mestres de les quatre escoles, es distribuïren equips d'higiene individuals, es realitzaren revisions mèdiques completes, administrant els tractaments mèdics necessaris, i s'injectaren les vacunes indispensables.

En definitiva, amb l'execució d'aquest projecte ha augmentat el nombre de places escolars, han millorat les condicions d'estudi, s'han tractat les malalties dels nins, se'ls han dispensat vitamines i iode, han millorat les condicions d'higiene a les escoles i s'han establert hàbits d'higiene personal. Els 250 nins que es varen beneficiar directament amb aquest projecte arribaran a 500 durant els 10 anys de vida mínima que es calcula al programa.

Mentrestant, els cooperants i voluntaris d'aquesta organització aspiren a continuar treballant per al desenvolupament integral d'aquestes petites comunitats, mitjançant programes combinats d'educació, salut, formació professional i desenvolupament econòmic.

Mientras, en la escuela comarcal de Gonyi, donde 90 alumnos internos dormían en el suelo por falta de colchones y cuyas aulas carecían de mobiliario, se dotó al centro del equipamiento necesario: pupitres, estufas, cocina, literas, así como colchones y ropa de cama.

En el área de la salud, se impartieron cursos de higiene a los niños y a los maestros de las cuatro escuelas, se distribuyeron kits de higiene individuales, se realizaron chequeos médicos completos, administrando los tratamientos médicos necesarios, y se inyectaron las vacunas precisas.

En definitiva, con la ejecución de este proyecto ha aumentado el número de plazas escolares, han mejorado las condiciones de estudio, los niños han sido tratados de sus enfermedades, se les ha dispensado vitaminas y yodo, han mejorado las condiciones de higiene en las escuelas y se han establecido hábitos de higiene personal. Los 250 niños que resultaron beneficiados directamente con este proyecto llegarán a 500 durante los 10 años de vida mínima calculada al programa.

Mientras tanto, los cooperantes y voluntarios de esta organización aspiran a seguir trabajando para el desarrollo integral de estas pequeñas comunidades, mediante programas combinados de educación, salud, formación profesional y desarrollo económico.

LA DIRECCIÓN GENERAL DE COOPERACIÓN TIENE EN CURSO CUATRO CONVOCATORIAS DE SUBVENCIONES PARA EL AÑO 2007

-Convocatoria per executar projectes de cooperació al desenvolupament en països empobrits durant els anys 2007-2008, amb un pressupost de 4.800.000 €. Les entitats sol·licitants poden presentar un màxim de quatre projectes, distribuïts de la manera següent: Sàhara (4 projectes), zona mediterrània (2 projectes) i resta del món (2 projectes).
 -Convocatòria per presentar projectes de codesenvolupament. Aquesta nova convocatòria, que compta amb un pressupost de 500.000 €, neix de la reflexió sobre el codesenvolupament i el seu valor estratègic en el marc de les relacions entre els països d'origen i de destinació dels immigrants.
 -Convocatòria per presentar projectes de sensibilització, educació per a la solidaritat i formació, destinats a sensibilitzar la societat de les Illes Balears sobre la realitat dels països empobrits del món i les relacions internacionals. El pressupost de la convocatòria és de 400.000 €.
 -Convocatòria per tal que les comunitats balears a l'estranger executin projectes de cooperació al desenvolupament en els països on radiquen. S'hi ha assignat un import màxim de 350.000 €.

ACORD AGÈNCIA DE COOPERACIÓ DE LES ILLES BALEARS (ACIB)

Des que es va crear, l'Agència de Cooperació de les Illes Balears treballa en cooperació directa amb tres països: Colòmbia, Guatemala i la República Dominicana.

A Colòmbia les accions empreses suposen una inversió econòmica de 263.548,73 € i es concentren en els projectes següents:

- Estudi sobre el Mercat Turístic al Municipi d'Armenia, realitzat per l'Institut d'Estratègia Turística de les Illes Balears (INESTUR).
- Convivència Ciutadana i Accés a la Justícia en Centres de Conciliació, en cinc municipis del departament de Càqueza.
- Programa de Protecció, Prevenció, Habilitació i Rehabilitació de la Casa Maria Auxiliadora de Càqueza, amb la participació de l'Associació Hogares Luz y Vida.
- Programa Especial d'Educació Bàsica i Mitjana per a la Convivència Pacífica promogut per la batlia de Dosquebradas.

A Guatemala, juntament amb altres entitats de les illes, l'ACIB dona suport al projecte UTZILAL TIJONIKEL, que té com a objectiu l'ampliació de l'escola de grau mitjà i superior del llac Atitlán. L'ACIB aporta 31.333 € a aquest projecte, que es duu a terme amb la Fundació Rigoberta Menchú Tum, la presidenta de la qual rebé el premi Nobel de la Pau l'any 1992.

A la República Dominicana, el treball se centra en el projecte Suport i Formació Vocacional per a Grups de Joves i Dones de l'associació Famílias Progresando, desenvolupat pel Centro Nacional de Artesanía, amb una aportació de l'ACIB de 116.413,73 €.

LA DIRECCIÓN GENERAL DE COOPERACIÓN TIENE EN CURSO CUATRO CONVOCATORIAS DE SUBVENCIONES PARA EL AÑO 2007

-Convocatoria para ejecutar proyectos de cooperación al desarrollo en países empobrecidos en los años 2007-2008, con un presupuesto de 4.800.000 €. Las entidades solicitantes pueden presentar un máximo de cuatro proyectos, distribuidos de la siguiente manera: Sahara (4 proyectos), zona mediterránea (2 proyectos) y resto del mundo (2 proyectos).
 -Convocatoria para presentar proyectos de codesarrollo. Esta nueva convocatoria, que cuenta con un presupuesto de 500.000 €, nace de la reflexión sobre el codesarrollo y su valor estratégico en el marco de las relaciones entre los países de origen y de destino de los inmigrantes.
 -Convocatoria para presentar proyectos de sensibilización, educación para la solidaridad y formación, destinados a sensibilizar a la sociedad de las Illes Balears sobre la realidad de los países empobrecidos del mundo y las relaciones internacionales. El presupuesto de la convocatoria es de 400.000 €.
 -Convocatoria para que las comunidades balears en el extranjero ejecuten proyectos de cooperación al desarrollo en los países donde radican. Se ha asignado un importe máximo de 350.000 €.

ACUERDO AGENCIA DE COOPERACIÓN DE LAS ILLES BALEARS (ACIB)

Desde su creación, la Agencia de Cooperación de las Illes Balears trabaja en cooperación directa con tres países: Colombia, Guatemala y República Dominicana.

En Colombia las acciones emprendidas suponen una inversión económica de 263.548,73 € y se concentran en los siguientes proyectos:

- Estudio sobre el Mercado Turístico en el Municipio de Armenia, realizado por el Instituto de Estrategia Turística de las Illes Balears (INESTUR).
- Convivencia Ciudadana y Acceso a la Justicia en Centros de Conciliación, en cinco municipios del departamento de Càqueza.
- Programa de Protección, Prevención, Habilitación y Rehabilitación de la Casa María Auxiliadora de Càqueza, con la participación de la Asociación Hogares Luz y Vida.
- Programa Especial de Educación Básica y Media para la Convivencia Pacífica promovido por la alcaldía de Dosquebradas.

En Guatemala, junto con otras entidades de las islas, la ACIB da apoyo al proyecto UTZILAL TIJONIKEL, que tiene como objetivo la ampliación de la escuela de grado medio y superior del lago Atitlán. La ACIB aporta 31.333 € a este proyecto, que se lleva a cabo con la Fundación Rigoberta Menchú Tum, cuya presidenta recibió el premio Nobel de la Paz en el año 1992.

En República Dominicana, el trabajo se centra en el proyecto Apoyo y Formación Vocacional para Grupos de Jóvenes y Mujeres de la asociación Famílias Progresando, desarrollado por el Centro Nacional de Artesanía, con una aportación de la ACIB de 116.413,73 €.

subscriu-te | suscríbete
gratuïtament | gratuitamente

c9/o perant
www.cooperant.org

Nom i llinatges / Nombre y apellidos

Telèfon / Teléfono

Adreça / Dirección

CP

Localitat / Localidad

Província / Provincia

E-mail

Subscriu-te avui mateix enviant aquest cupó a: | Suscríbete hoy mismo enviando este cupón a:

Govern de les Illes Balears - Conselleria d'Immigració i Cooperació - Direcció General de Cooperació

C/ Sant Joan de la Salle, 7 • 07003 Palma • Tel.: 971 17 74 34 • Fax: 971 17 60 98

Si vols més informació, posa't en contacte amb nosaltres | Si quieres más información, ponte en contacto con nosotros

PLA OPERATIU 2006

La consellera d'Immigració i Cooperació, Encarnación Pastor, i la secretària d'Estat de Cooperació Internacional, Leire Pajín, firmen aquests dies el Pla Operatiu Anual per al 2006 entre el Govern de les Illes Balears i l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional.

Amb aquesta firma, el Govern de les Illes Balears aporta 100.000 € a la quarta fase del projecte Seguretat Alimentària i Creació de Llocs de Treball a la Franja de Gaza, en els Territoris Palestins, i 30.000 € a la tercera fase del projecte Millora de les Condicions Ambientals en el Municipi d'Oued Laou, al Marroc. Ambdós projectes s'executen en el marc del Programa Azahar, centrat en la protecció del medi ambient en els països empobrits de la ribera mediterrània.

Aquest Pla Operatiu també preveu la identificació i el disseny del Seminari avançat del Programa Vita de "Formació en infermeria per a països de l'Àfrica subsahariana", que tindrà lloc el proper any a la Universitat de les Illes Balears.

CONVOCATÒRIA GENERAL 2006-2007

El mes de novembre passat es va resoldre la convocatòria per realitzar projectes de cooperació al desenvolupament durant els anys 2006-2007. Es presentaren a la convocatòria 117 projectes i se n'aprovaren 64, distribuïts de la manera següent: 5 projectes al poble sahrauí, 8 projectes a la zona mediterrània i 51 projectes a la resta del món. L'import assignat fou de 4.300.000 €.

NOVES COMPETÈNCIES DE L'AGÈNCIA DE COOPERACIÓ DE LES ILLES BALEARS

El proper any 2007 l'Agència de Cooperació de les Illes Balears (ACIB) assumirà les convocatòries de subvencions per a projectes de cooperants, amb un pressupost de 345.000 €, i per a projectes d'emergència i ajuda humanitària, amb un pressupost de 250.000 €.

CAMPANYA TRES REGIONS DEL MÓN

La Direcció General de Cooperació ha presentat la campanya *Tres Regions del Món* amb l'objectiu d'incrementar el coneixement del fenomen migratori i sensibilitzar la societat balear sobre la integració de la població immigrant. Les regions sobre les quals se centra la campanya són l'Àfrica Occidental, l'Amèrica Central i l'Amèrica del Sud.

Les accions d'aquesta campanya són: edició de material educatiu, realització de tallers educatius per a associacions, una mostra fotogràfica itinerant i elaboració de dos CD multimèdia amb diversos jocs i material didàctic. La Direcció General de Cooperació ha volgut, també, plasmar amb imatges els testimonis dels immigrants, a través d'un videodocumental i una exposició fotogràfica. La mostra fotogràfica l'ha realitzada el fotògraf mallorquí Juan Oliver, i consta d'una col·lecció de retrats i d'entrevistes a diverses persones immigrants que actualment viuen a les illes. L'exposició es pot visitar fins al 8 de gener al Casal Solleric.

PLAN OPERATIVO 2006

La consejera de Inmigración y Cooperación, Encarnación Pastor, y la Secretaria de Estado de Cooperación Internacional, Leire Pajín, firman estos días el Plan Operativo Anual para 2006 entre el Gobierno de las Illes Balears y la Agencia Española de Cooperación Internacional.

Con esta firma, el Gobierno de las Illes Balears aporta 100.000 € para la cuarta fase del proyecto Seguridad Alimentaria y Creación de Lugares de Trabajo en la Franja de Gaza, en los Territorios Palestinos, y 30.000 € para la tercera fase del proyecto Mejora de las Condiciones Ambientales en el Municipio de Oued Laou, en Marruecos. Ambos proyectos se ejecutan en el marco del Programa Azahar, centrado en la protección del medio ambiente en los países empobrecidos de la ribera mediterránea.

El presente Plan Operativo también prevé la identificación y el diseño del Seminario avanzado del Programa Vita de "Formación en enfermería para países de África subsahariana", que tendrá lugar el año próximo en la Universidad de las Illes Balears.

CONVOCATORIA GENERAL 2006-2007

El pasado mes de noviembre se resolvió la convocatoria para realizar proyectos de cooperación al desarrollo para los años 2006-2007. Se presentaron a la convocatoria 117 proyectos y fueron aprobados 64, distribuidos de la siguiente manera: 5 proyectos al pueblo saharauí, 8 proyectos a la zona mediterránea y 51 proyectos al resto del mundo. El importe asignado fue de 4.300.000 €.

NUEVAS COMPETENCIAS DE LA AGENCIA DE COOPERACIÓN DE LAS ILLES BALEARS

El próximo año 2007 la Agencia de Cooperación de las Illes Balears (ACIB) asumirá las convocatorias de subvenciones para proyectos de cooperantes, con un presupuesto de 345.000 €, y para proyectos de emergencia y ayuda humanitaria, con un presupuesto de 250.000 €.

CAMPAÑA TRES REGIONES DEL MUNDO

La Dirección General de Cooperación ha presentado la campaña Tres Regiones del Mundo con el objetivo de incrementar el conocimiento del fenómeno migratorio y sensibilizar a la sociedad balear sobre la integración de la población inmigrante. Las regiones sobre las que se centra la campaña son África Occidental, América Central y América del Sur.

Las acciones de esta campaña son: edición de material educativo, realización de talleres educativos para asociaciones, una muestra fotográfica itinerante y elaboración de dos CD multimedia con diversos juegos y material didáctico. La Dirección General de Cooperación ha querido, también, plasmar con imágenes los testimonios de los inmigrantes, a través de un vídeo-documental y una exposición fotográfica. La muestra fotográfica ha sido realizada por el fotógrafo mallorquí Juan Oliver, y consta de una colección de retratos y de entrevistas a diversas personas inmigrantes que actualmente viven en las islas. La exposición se puede visitar hasta el día 8 de enero en el Casal Solleric.

CONVENCIÓ SOBRE ELS DRETS DEL NIN:

Aquest tractat, aprovat el 1989 i ratificat per tots els països del món (a excepció de Somàlia i els Estats Units), és el primer instrument internacional jurídicament vinculant en la protecció dels drets de la infància.

En els 54 articles i dos Protocols Facultatius, la Convenció recull drets civils, culturals, econòmics, polítics i socials, i els seus principis fonamentals: la no-discriminació, la dedicació a l'interès superior del nin, el dret a la vida, la supervivència i desenvolupament, i el respecte pels punts de vista del nin.

Molts de governs han aprovat legislació, creat mecanismes i posat en pràctica mesures per garantir la salvaguarda dels drets dels més joves de 18 anys; no obstant això, els mecanismes de protecció establerts a la Convenció per a vetllar pel compliment d'aquests drets s'han revelat molt dèbils i permissius amb els estats. Aquest tractat internacional de drets humans confereix expressament a les organitzacions no governamentals la capacitat de proporcionar assessorament especialitzat sobre la seva aplicació.

© GESI

EDUCACIÓ PER A TOTS (EPT):

Aquesta iniciativa, plantejada el 1990 per la comunitat mundial, amplià la visió que fins aleshores es tenia sobre el significat de l'educació bàsica, i proposà que totes les persones tinguessin accés a l'educació i se satisfessin les distintes necessitats d'aprenentatge de nins, joves i adults.

En els posteriors fòrums mundials sobre educació s'adoptà un marc d'acció per aconseguir sis objectius per a l'any 2015, d'entre els quals cal destacar la universalització de l'ensenyament primari, la reducció a la meitat de la taxa d'analfabets, la igualtat entre els sexes en l'educació i la millora de la qualitat de l'educació en tots els seus aspectes.

L'informe mundial de seguiment 2007 assenyalava avanços en la consecució d'alguns objectius: ha augmentat el pressupost nacional dedicat a l'educació i hi ha 21 milions més de nins escolaritzats a l'Àfrica subsahariana i a l'Àsia meridional i occidental. Malgrat això, encara no s'ha aconseguit l'objectiu de la paritat entre homes i dones, 109 milions de nins continuen sense escolaritzar i hi ha 781 milions d'adults analfabets (la gran majoria dones i residents en zones rurals).

Els efectes dels desastres naturals, el VIH/SIDA i l'agreuament de la pobresa, són els problemes més seriosos que han d'afrontar molts de països per assolir els objectius de l'EPT.

CONVENCIÓN SOBRE LOS DERECHOS DEL NIÑO:

Este tratado, aprobado en 1989 y ratificado por todos los países del mundo (a excepción de Somalia y Estados Unidos), es el primer instrumento internacional jurídicamente vinculante en la protección de los derechos de la infancia.

En sus 54 artículos y dos Protocolos Facultatius, la Convención recoge derechos civiles, culturales, económicos, políticos y sociales, siendo sus principios fundamentales: la no discriminación, la dedicación al interés superior del niño, el derecho a la vida, la supervivencia y desarrollo, y el respeto por los puntos de vista del niño.

Muchos gobiernos han aprobado legislación, creado mecanismos y puesto en práctica medidas para garantizar la salvaguarda de los derechos de los menores de 18 años; sin embargo, los mecanismos de protección establecidos en la Convención para velar por el cumplimiento de estos derechos se han revelado muy débiles y permisivos con los Estados.

Este tratado internacional de derechos humanos confiere expresamente a las organizaciones no gubernamentales la capacidad de proporcionar asesoramiento especializado sobre su aplicación.

EDUCACIÓN PARA TODOS (EPT):

Esta iniciativa, planteada en 1990 por la comunidad mundial, amplió la visión que hasta entonces se tenía sobre el significado de la educación básica, proponiendo que todas las personas tuvieran acceso a la educación y se satisficieran las distintas necesidades de aprendizaje de niños, jóvenes y adultos.

En los posteriores foros mundiales sobre educación se adoptó un marco de acción para lograr seis objetivos para el año 2015, destacando la universalización de la enseñanza primaria, la reducción a la mitad de la tasa de analfabetos, la igualdad entre los sexos en la educación y la mejora de la calidad de la educación en todos sus aspectos.

El informe mundial de seguimiento 2007 señala avances en la consecución de algunos objetivos: ha aumentado el presupuesto nacional dedicado a la educación y hay 21 millones más de niños escolarizados en el África subsahariana y en Asia meridional y occidental. Sin embargo, todavía no se ha logrado el objetivo de la paridad entre hombres y mujeres, 109 millones de niños continúan sin escolarizar y hay 781 millones de adultos analfabetos (en su mayoría mujeres y residentes en zonas rurales).

Los efectos de los desastres naturales, el VIH/SIDA y el agravamiento de la pobreza, son los problemas más serios que deben afrontar muchos países para alcanzar los objetivos de la EPT.

EL CACAU

L'arbre del cacau o cacauer, *Theobroma cacao* L., natiu de les selves tropicals de les conques de l'Amazones i de l'Orinoco, fou domesticat pels maies, que elaboraven una beguda a partir de les seves llavors que reservaven a l'elit. També els asteques apreciaren les propietats d'una tassa de *xocolatl* per combatre el cansament i estimular la capacitat mental.

El poder estimulant del cacau procedeix d'un dels seus nutrients: la teobromina. Altres components beneficiosos del cacau són els polifenols. Investigacions recents han demostrat que la xocolata negra ajuda a combatre la hipertensió arterial.

El cacau s'obté de la fermentació i l'asseccament de les llavors del fruit del cacauer. Per a l'elaboració de la xocolata, el seu principal producte, es mescla la pasta de cacau amb sucre i s'hi afegixen aromatitzants, emulgents, espessidors, a més d'altres aliments com ara llet o fruita seca. La varietat *criollo* o natiu, amb un contingut baix en tanins, és la més apreciada i es reserva per a la fabricació de les xocolates més fines. La varietat *forastero*, amb un contingut major en tanins, és la més estesa.

En l'actualitat l'arbre del cacau es cultiva, principalment, en explotacions familiars de menys de cinc hectàrees de superfície a l'Àfrica de l'oest, Llatinoamèrica i Àsia. L'explotació a la qual estan sotmesos els pagesos productors de cacau té molt a veure amb el control que exerceixen les empreses multinacionals alimentàries sobre el comerç del cacau.

L'any 2000 saltà a l'opinió pública internacional la notícia sobre l'existència de nins esclaus a les plantacions de cacau de l'Àfrica de l'oest. Milers de nins de zones rurals de països veïns són venuts amb enganys o enviats pels seus pares als cultivadors de cacau pensant que els nins trobaran feina i enviaran a les seves famílies el que guanyin. Molts són obligats a treballar en condicions d'esclavitud. Per tal d'eliminar les pitjors formes del treball infantil en el cultiu i processament del cacau, l'Organització Internacional del Treball (OIT) desenvolupa un programa a gran escala al Camerun, la Costa d'Ivori, Ghana i Nigèria.

Els últims anys, nombroses organitzacions no governamentals han realitzat campanyes informatives sobre el comerç internacional i la promoció de productes de comerç just. Perquè el consumidor té un paper important en el sistema actual de comerç internacional.

Max Havelaar / © Claudia Brück / Ghana

EL CACAO

El árbol del cacao o cacaotero, *Theobroma cacao* L., nativo de las selvas tropicales de las cuencas del Amazonas y del Orinoco, fue domesticado por los mayas, quienes elaboraban una bebida a partir de sus semillas que reservaban a la élite. También los aztecas apreciaron las propiedades de una taza de *xocolatl* para combatir el cansancio y estimular la capacidad mental.

El poder estimulante del cacao procede de uno de sus nutrientes: la teobromina. Otros componentes beneficiosos del cacao son los polifenoles. Recientes investigaciones han demostrado que el chocolate negro ayuda a combatir la hipertensión arterial.

El cacao se obtiene de la fermentación y el secado de las semillas del fruto del cacaotero. Para la elaboración del chocolate, su principal producto, se mezcla la pasta de cacao con azúcar y se le añaden aromatizantes, emulgentes, espesantes, además de otros alimentos como leche o frutos secos. La variedad *criollo* o nativo, con bajo contenido en tanino, es la más apreciada y se reserva para la fabricación de los chocolates más finos. La variedad *forastero*, con mayor contenido en tanino, es la más extendida.

En la actualidad el árbol del cacao se cultiva, principalmente, en explotaciones familiares de menos de cinco hectáreas de superficie en África del Oeste, Latinoamérica y Asia. La explotación a que están sometidos los campesinos productores de cacao tiene mucho que ver con el control que ejercen las empresas multinacionales alimentarias sobre el comercio del cacao.

En el año 2000 saltó a la opinión pública internacional la noticia sobre la existencia de niños esclavos en las plantaciones de cacao de África del Oeste. Miles de niños de zonas rurales de países vecinos son vendidos con engaños o enviados por sus padres a los cultivadores de cacao pensando que los niños encontrarán empleo y enviarán a sus familias lo que ganan. Muchos de ellos son obligados a trabajar en condiciones de esclavitud. Para eliminar las peores formas del trabajo infantil en el cultivo y procesamiento del cacao, la Organización Internacional del Trabajo (OIT) desarrolla un programa a gran escala en Camerún, Costa de Marfil, Ghana y Nigeria.

En los últimos años, numerosas organizaciones no gubernamentales han realizado campañas informativas sobre el comercio internacional y la promoción de productos de comercio justo. Porque el consumidor tiene un importante papel que jugar en el sistema actual de comercio internacional.

Cómo hacer que funcione la globalización. Joseph E. Stiglitz. Taurus editorial, 2006, 433 p.

El premi Nobel d'Economia, Joseph Stiglitz, torna a abordar el tema de la globalització a la seva darrera obra. Per a Stiglitz, la globalització té un immens potencial, tot i que s'han de prendre mesures per corregir-ne els desequilibris i aconseguir que sigui més justa. A l'Estat li correspon actuar com a garant de la justícia social i institucions com el Fons Monetari Internacional, el Banc Mundial i l'Organització Mundial de Comerç són imprescindibles, segons l'opinió d'aquest economista, tot i que haurien de veure democratitzat el seu funcionament.

El premio Nobel de Economía, Joseph Stiglitz, vuelve a abordar el tema de la globalización en su última obra. Para Stiglitz, la globalización tiene un inmenso potencial, aunque hay que tomar medidas para corregir sus desequilibrios y lograr que sea más justa. Al Estado le corresponde actuar como garante de la justicia social e instituciones como el Fondo Monetario Internacional, el Banco Mundial y la Organización Mundial de Comercio, resultan imprescindibles, en opinión de este economista, aunque deberían ver democratizado su funcionamiento.

Los niños del barrio Rojo. Zana Briski, Ross Kauffman. DVD, 2005

Documental que retrata la vida dels fills de les prostitutes del barri Vermell de Calcuta, a través de la seva pròpia mirada. La fotoperiodista Zana Briski mostrà a aquests nins a manejar una càmera, amb l'esperança que la fotografia els servís de vàlvula d'escapament enfront del món sòrdid en què viuen. El resultat és aquest treball, que ha obtingut nombrosos premis com ara l'Oscar a la Millor Pel·lícula Documental.

Documental que retrata la vida de los hijos de las prostitutas del barrio Rojo de Calcuta, a través de su propia mirada. La fotoperiodista Zana Briski enseñó a estos niños a manejar una cámara, con la esperanza de que la fotografía les sirviera de válvula de escape frente al mundo sórdido en el que viven. El resultado es este trabajo, que ha obtenido numerosos premios, entre ellos el Oscar a la Mejor Película Documental.

Rhythms del Mundo. Varios Artistas. Universal Music. CD, 2006

Aquest projecte musical fusiona els sons afro-cubans de The Buena Vista Social Club amb temes de grups britànics i nord-americans com Artie Monkeys, Franz Ferdinand, Coldplay, Kaiser Chiefs, Jack Jhonson, U2 o Radiohead. El disc conté els últims temes que gravà Ibrahim Ferrer, Casablanca (a duo amb Omara Portuondo) i As Time Goes By. Part dels beneficis d'aquest disc es destinaran a l'Artist Project Herat, organització que presta ajuda a les víctimes de catàstrofes naturals i emprèn accions contra el canvi climàtic.

Este proyecto musical fusiona los sonidos afro-cubanos de The Buena Vista Social Club con temas de grupos británicos y estadounidenses como Artie Monkeys, Franz Ferdinand, Coldplay, Kaiser Chiefs, Jack Jhonson, U2 o Radiohead. El disco contiene los últimos temas que grabó Ibrahim Ferrer, Casablanca (a dúo con Omara Portuondo) y As Time Goes By. Parte de los beneficios de este disco irán destinados a la Artist Project Herat, organización que presta ayuda a las víctimas de catástrofes naturales y emprende acciones contra el cambio climático.

www.cme-espana.org

Pàgina espanyola de la Campanya Mundial per l'Educació, promoguda per Ajuda en Acció, Intermón Oxfam i Entreculturas. A la secció "Recursos" podem consultar l'informe *Educación para Todos 2006* i altres documents interessants. També podem descarregar els materials per participar a la Setmana d'Acció Mundial per l'Educació, que cada any mobilitza milions de persones per exigir dels seus governs l'exercici efectiu del dret a l'educació.

Página española de la Campaña Mundial por la Educación, promovida por Ayuda en Acción, Intermón Oxfam y Entreculturas. En la sección "Recursos" podemos consultar el informe Educación para Todos 2006 y otros documentos interesantes. También podemos descargar los materiales para participar en la Semana de Acción Mundial por la Educación, que cada año moviliza a millones de personas para exigir de sus gobiernos el ejercicio efectivo del derecho a la educación.

<http://cyberschoolbus.un.org>

Plataforma digital educativa impulsada per les Nacions Unides i destinada a joves i a professors. Conté material didàctic sobre temes d'economia, política, societat, cultura, drets humans i una base de dades estadística dels països del món. En el lloc dedicat als Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni ens informen sobre els avanços cap a les metes marcades per al 2015 i sobre les accions que poden emprendre els joves per ajudar a eliminar la pobresa extrema en el món.

Plataforma digital educativa impulsada por Naciones Unidas y destinada a jóvenes y a profesores. Contiene material didáctico sobre temas de economía, política, sociedad, cultura, derechos humanos y una base de datos estadística de los países del mundo. En el sitio dedicado a los Objetivos de Desarrollo del Milenio, nos informan sobre los avances hacia las metas marcadas para el 2015 y sobre las acciones que pueden emprender los jóvenes para ayudar a eliminar la pobreza extrema en el mundo.

Silvia Blanco

Platja de Vagator, 2004 (Goa, Índia)

Silvia Blanco Serret (Palma, 1957). Aficionada des de molt jove a la fotografia, el seu esperit viatger i la seva empatia amb els més desposseïts l'han portada a Llatinoamèrica i Àsia, on ha col·laborat amb organitzacions com ara Deepalaya, per a l'educació de nins i nines sense recursos de Nova Delhi, o la Fundació Origen de Mèxic, per a la protecció de la cultura i els drets dels indígenes.

"Vaig conèixer aquestes nines a la platja de Vagator. Vivien sota la guarda d'un familiar, es dedicaven a fer petits encàrrecs i no estaven escolaritzades; segurament pel fet de ser nines. A l'Índia, la dona encara està sotmesa a una profunda marginació."

Silvia Blanco Serret (Palma, 1957). Aficionada desde muy joven a la fotografía, su espíritu viajero y su empatía con los más desposeídos, la han llevado a Latinoamérica y Asia, donde ha colaborado con organizaciones como Deepalaya, para la educación de niños y niñas sin recursos de Nueva Delhi, o la Fundación Origen de México, para la protección de la cultura y los derechos de los indígenas.

"Conocí a estas niñas en la playa de Vagator. Vivían al cuidado de un familiar, se dedicaban a hacer pequeños encargos y no estaban escolarizadas; seguramente por el hecho de ser niñas. En la India, la mujer todavía está sometida a una profunda marginación."